

S'ull de Sol

Revista cultural d'Alaior

Octubre 2020 | Núm. 362

2 €

DL: ME 407-1990

QUÈ QUEDA DE L'AGENDA 21 LOCAL?
PENDENT EL PAS DAVALL LA GENERAL
ENTREVISTA: IGNÀSIA DOMÈNECH

MANOLO BARRO

30 1990 - 2020
ANYS

S'Ull de Sol

Octubre 2020 · Edició núm. 362
28 pàgines · Tiratge 1100 exemplars

Coordinador: Miquel À. Marquès

Administrador: Josep LL. Andreu

Equip de redacció: Paco Mercadal,
Pere Gomila, Anselm Barber,
Josep LL. Andreu, Maca Ramos.

Muntatge: Joan Barber Palliser

Col·laboradors: Pere Reure,
Miquel À. Limón Pons, Antoni Gómez
Jaume Cardona "Tanus", Llorenç Pons,
Blanca Ripoll, Quico Sintès, Pep Gómez,
Enrique Cuadra, Francesc Ximenes,
Bep Meler, Marga Juanico, Núria Pons,
Jordi Odrí, Mandy Tuckett

Fotografies:

Redacció, Manolo Barro, Foto Nueva,
Joan Florit

Correcció lingüística:

Pere Gomila i Paco Mercadal

Disseny gràfic: Redacció

Publicitat: Ramon Babot

a/e: publicitatsulldesol@gmx.com

Repartidors: Josep LL. Cardona,
Pura Mercadal Pons

Edita S'Ull de Sol, Associació Cultural
Carrer des Forn, 9
07730 ALAIOR (MENORCA)
a/e: sulldesol@yahoo.es
sulldesol@gmail.com

IMPREMTA: J. PONS
Cra. Nova, 137 - Alaior
DL ME 407 - 1990

S'Ull de Sol s'edita amb la col·laboració
parcial de l'Ajuntament d'Alaior, del
Consell Insular de Menorca i Direcció Gral.
de Política Lingüística del Govern Balear

Consell Insular
de Menorca

Núria Pons Florit

Un poc de sal a la vida**Creps per a un berenar especial**

Són les 6.50 del matí d'un bon divendres del mes de setembre. Sona el despertador del mòbil. Llegesc els titulars del diari i un parell de pui-lades de Twitter fins a les 7.00. Sembla un dia qualsevol. No obstant açò, no ho és. Vaig a despertar els meus fills que, com cada estiu, dormen a la mateixa habitació (pens "que fàcil que és d'aquesta manera!"). S'aixequen d'una revolada i molt exaltats, cosa estranya perquè cada matí hi sol haver la mateixa cançoneta "cinc minuts més", "un moment que ara estic molt bé" o "per què ens hem d'aixecar tan prest?". Però avui no hi ha hagut cap vessa, ni han remugat gens. Tot al contrari, han estat llestos en un tres i no res.

Ja feia dies que em demanaven per divendres, ja que era un dia molt especial, els feia molta il·lusió menjar creps per berenar. No podia dir que no a aquesta petició tan ben argumentada. El vespre, els havia deixat preparats. Ja us podeu imaginar com ha anat el berenar, en manco de cinc minuts han estat llestos per rentar-se les dents i vestir-se.

El vestuari era una altra qüestió que havia duit prou enrenou. Pla A i pla B, feia dos dies que demanaven a son pare què marcaven diferents aplicacions d'informació meteorològica. Tot havia de sortir i estar perfecte aquest divendres.

Ben pentinats, han mirat cap amunt per dir adéu als avis que ens desitjaven un bon dia des de la terrassa, crec que aquesta il·lusió matinerà també els ha estat impregnada.

Agafam el cotxe i venim cap a Alaior tot cantant unes quantes cançons de The Binigaus Band. No em deixen cantar gaire, no sigui que plo-gui de ben prest.

Arribam a Alaior, pas els semàfors, gir cap a l'esquerra, cap a la dreta, cap a l'esquerra i aparc el cotxe, som dels primers en arribar a la cita. Començam a veure ulls il·luminats i somriures amagats darrere un nou complement de tela. Sentim algun comentari que diu "sembla que els han regat, han tornat molt grossos!". Fa mesos que no ens veim amb alguns, massa, altres just fa unes hores. Molts saben que durant el matí només es podran veure de ben prest o al mig dia. Hi ha tanta emoció que em sembla que puc sentir els cors com bateguen. Hem tornat a l'escola!

Sé que és i serà un curs estrany, amb molts reptes per superar, amb respecte (no por) a aquest bitxet que no veim i que sabem que hi és i que ens ha trasbalsat a tots.

Però sabeu què? Si els meus fills em diuen que aquest dia és especial perquè poden tornar a l'escola, tot i la distància d'un metre i mig, tot i no poder-se tocar amb els companys, tot i no poder compartir material, tot i no poder veure els somriures o les dents que han caigut durant l'estiu o els nous bràquets que els han posat... He decidit que a ca nostra hi haurà creps cada setmana!

Perquè aquests dies especials són els que donen sal a la vida.

Gràcies Aina i Francesc, aquests mesos m'heu demostrat que els in-fants en donen en culleradeta a molts adults.

Redacció

Editorial

La vida social, empoderar els alaiorencs, encara és l'únic camí

La pandèmia i la crisi posen més en evidència que el nostre poble ha perdut empena. Es demostra que quan la societat va a remolc de les institucions, la decadència s'agreuja. Les administracions de l'estat, totes, són importants, però només representen un terç de la solució. També a Alaior. Esperar que l'Ajuntament lideri el nostre futur serà desesperar. Creure que l'estat solucionarà Espanya, és de molt ingenu. Encara no es veu?

El món contemporani té la major part de l'energia i de la massa pensant defora de les institucions. Però alguns han reduït la política a les iniciatives internes de les institucions i a les esquifides mirades de partit, quan els partits estan en decadència i el pensament polític en crisi arreu. Pobre, massa pobre. Els esquemes dels 4 anys de mandat i les conveniències dels càrrecs com a objectius són eines que redueixen el que hauríem de fer.

L'enginy, la velocitat, el capital humà i la majoria de recursos són fora de les institucions, però la política no sap com aprofitar-los perquè pensa amb esquemes cada vegada més insuficients. No deixem que s'apagui la vida ciutadana a Alaior. Cerquem que els alaiorencs que tenen coses a dir i a proposar no callin. Recuperem aquella viva ciutadana de qualitat, lluny d'aquest "ser de bé d'Aló" (vulgar i poc assenyat) que s'identifica amb el pitjor de Menorca. Fa falta que els alaiorencs ens empoderem pel bé del nostre poble i en tots els àmbits. Un món plural i complex és contradictori amb un lideratge concentrat i poc expert.

Què queda de l'Agenda 21 local 17 anys després?

EL CEL passa balanç dels objectius de l'Agenda 21 local 17 anys després que una majoria d'alaiorencs fixàs uns objectius i unes accions en nom de tots i que l'Ajuntament havia d'emprar com a iniciatives per pilotar el municipi cap una idoneïtat mediambiental en el decurs d'aquestes dècades. Unes coses s'han aconseguit i moltes altres no.

Administracions sense resposta, matar la iniciativa

Posam exemples de la manca de resposta de l'Ajuntament i el Consell. No tenen resposta per a les iniciatives que emanen de baix. No les compten, no són importants, no són d'agrair, no les volen. Les administracions en lloc d'empoderar cerquen domesticar, perquè els va millor electoralment. I maten la democràcia. Perquè la democràcia és el sistema que es basa a fer possible que totes les iniciatives juguin, es barregin, dialoguin i s'enriqueixin. Ni açò som capaços d'entendre de veritat avui en dia. Ara volen que la intel·ligència comunitària de la vella Atenes sigui màrqueting i devoció personal. No fan, però tampoc no deixen fer.

Ignàsia Domènech, una donassa

Entrevistam na Ignàsia Domènech, val la pena de llegir. N'Ignàsia és un exemple del que diem més amunt, d'alaiorenques empoderades. Dona i implicada amb la vida ciutadana del poble. Aquesta és l'actitud que val. No és "bé d'Aló", és simplement alaiorenca sense més etiquetes. Viure el poble, estimar la seva gent, cooperar-hi, agrair l'altruisme, ser solidària ha fet de n'Ignàsia una gran dona d'Alaior. Però també ha fet un poble millor. Açò és el que hauríem de cercar: regar moltes ignàsies entre les joves de les nostres escoles i famílies.

Antoni Gómez (metge)

Mart

Tots sabeu que visc prop del barranc de Cala en Porter i que aquest barranc és una joia de la natura que acull nombrosos animals i aus salvatges. Ja us he escrit altres vegades del barranc, però avui us voldria escriure d'un animaló molt esquiú que habita als barrancs i als seus voltants, i que poques vegades veim, però que sabem que hi és pel costum de deixar els seus excrements sobre llocs elevats: portalades, parets, monjoies... com a marca de la seva territorialitat. És el mart (*marta minoricensis*).

Fa anys, a Ferreries, en Binimoti vell em va voler fer un present i em va dir que em duria una cosa molt polida, i es va presentar a casa amb un sac amb cosa que es movia dins. Ni tan sols el va obrir, només em va dir que era un mart que ell havia agafat als horts del barranc d'Algendar, i que l'assaonaria i arranjaria per fer un coll per a la dona. No vaig saber què dir-li i em va sortir un gràcies indecís. Després d'uns mesos es va presentar a casa amb un embolic de roba i tot orgullós em va mostrar la pell de marta. Em vaig quedar sorprès per la seva bellesa i suavitat al tacte. Vaig entendre que era un regal prou especial i li vaig donar les gràcies de veritat.

Na Chus va dur aquella peça de pell tan suau unes poques vegades, perquè encara que reconeixia que era preciosa i cridava l'atenció, li feia un no sé què dur allò pel coll, així que la pell de la pobra marta va ser estotjada dins un calaix, on va romandre per anys.

Però jo no us volia rallar de marts morts, sinó vius.

Fa unes setmanes, caminant pels viaranys del barranc, vaig sentir un soroll estrany, com un xisclet, acompanyat de moviment de les mates del voltant. Em vaig quedar quiet i silenciós, esperant veure si podria afinar d'on provenia aquell soroll. I de cop, dos marts van aparèixer dalt de la paret seca encalçant-se i i xisclant d'una manera ben curiosa. No semblaven barallar-se, només jugar. No van semblar gaire preocupats per la meua presència, ja que es van aturar just un moment i van prendre cap amunt del talaïot que hi ha prop. Encara els vaig sentir una bona estona més, fins que, a poc a poc, el soroll es va allunyar. Van ser uns minuts màgics!

I és que veure marts no és fàcil, ja que són molt esquiús i al més petit soroll s'amaguen i fugen. De fet, jo només n'havia pogut veure un, just de refilada, i va ser més com una ombra, sense poder apreciar-lo ben bé. Aquesta vegada no, els vaig poder veure una bona estona, encalçant-se i botant com si juguessin. Meravellós!

La meua curiositat em va dur a cercar més informació d'aquesta meravella de la natura de Menorca, i aprofitaré per donar-vos-en unes quantes dades perquè la conegueu millor.

És un animal de les mides d'un moix, amb la pell d'un

color marró fosc i té una taca blanca-groga davall del coll. La seva esperança de vida està sobre els 12 anys. Normalment és nocturn, però a l'estiu se'l pot veure més fàcilment durant el dia.

És molt àgil i es mou com per impulsos, puja dalt dels arbres, tant per menjar fruita com per caçar aus o els seus ous. És capaç de menjar quasi de tot, però el

que més li agrada són la fruita i els ous. De fet, antigament els caçaven amb una trampa a on posaven un ou.

Si té molta fam pot entrar dins d'un galliner i pot fer estralls, com molts de pagesos saben. Abans eren caçats perquè es menjaven conills i cries de perdius, però avui en dia la seva caça està prohibida, i és una sort.

I ara ve el millor. Tenen dues èpoques en què les femelles van mogudes! Una a l'hivern, i l'altra a l'estiu. I és precisament el que vaig poder presenciar, la festejada nupcial de dos marts!

Es veu que els mascles primer lluiten entre ells i el que guanya és qui fecundarà la femella després d'encalçar-la i jugar amb ella. Que es el que vaig poder contemplar.

Però la femella no queda plena tot d'una, sinó que manté els espermatozoides vius dins seu i quan arriba el gener és quan es produeix la fecundació com a tal (açò s'anomena fecundació retardada, i ho fan també altres animals). L'embaràs dura 9 setmanes, i entre el març i el maig solen donar a llum entre dues i cinc cries. Ja ho veis quin misteri i quines meravelles té la natura.

Voldria que aquest escrit servís per conscienciar tot hom de la riquesa de la natura de la nostra illa, un patrimoni que hem de conservar per al nostres fills i nets.

Per molts d'anys!

CA NA MARU

PANADERIA · BOLLERIA · CAFETERIA

ALAIOR : Plaça des Ramal, 25 - Santa Rita, 2 - Ferreries 11 - Avda. Monte Toro, 36

web: www.canamaru.com e-mail: info@canamaru.com

Pere Reure

Centennials

La portada de S'ULL de Sol del passat mes d'agost ens sorprenia amb la presència de cinc al·lotes joves, guapes, en la flor de la vida, brindant somrients amb una copa de cava. Després he sabut que són *influencers*, potser una de les professions més desitjades pel jovent actual. O tal vegada hauria de dir que ser *influencer* no és una professió, sinó una condició i, com a tal, no la té qui vol, sinó qui diu la xarxa.

Aquestes al·lotes, que han col·laborat en la difusió telemàtica de la nova sala de degustacions del CEL, pertanyen a la generació dels *centennials*. D'acord amb la nomenclatura actual, els *centennials* (o generació "Z") són els adolescents que no superen la majoria d'edat, mentre que els *millennials* (o generació "Y") tenen ara entre 19 i 35 anys. Entre els dos grups sumen aproximadament 4.400 milions de persones a tot el món i representen el 60% de la població del planeta, per la qual cosa es troben en el punt de mira de les empreses. El banc nord-americà Merrill Lynch ha elaborat un estudi anomenat *New Kids On The Block. Millennials and Centennials Primer*, que analitza com les generacions Y i Z entenen el consum, les finances i la tecnologia.

Discutint amb els fills, *centennial* un, *millennial* l'altra, em recreen que no en tenc ni idea, de com funciona aquest món digital: tant els *influencers*, com els *youtubers*, *instagrammers*, *bloggers* i la gent que "marca tendència" si arriben a tenir aquest influx és precisament perquè han sabut guanyar-se la confiança de milers de seguidors a base d'hores de feina i un do natural que els fa connectar amb una audiència predisposada a fer allò que els diuen per tal de no desmarcar-se de la tribu... una tribu virtual i global.

El món virtual guanya terreny al món real, però és que, paradoxalment, el món virtual no és una aparença, sinó la realitat diària d'aquests jovenets que no han conegut un món sense Internet, la qual cosa té una gran repercussió en la seva forma de viure i de consumir. S'estimen més comprar tot tipus d'objectes a través dels seus *smartphones* abans d'anar a la botiga. Se'n refien més dels comentaris d'anteriors consumidors que del que els puguin dir els venedors, els pares, les professores o qualsevol adult. Per açò tenen tanta ascendència damunt d'ells aquests nous intermediaris digitals que s'anomenen *influencers*.

The New York Times, citat per *El País*, va publicar un estudi que deia que la capacitat dels *centennials* per mantenir l'atenció és extraordinàriament baixa: mentre que els *millennials* són capaços d'estar concentrats uns 12 segons, la mitjana d'atenció dels *centennials* s'ha reduït a 8 segons. Misatges molt curts, fàcils de pair, acompanyats d'emojicons que estalvien moltes frases. Els vídeos de Tik Tok tenen una

durada mitjana de 15 segons. Es poden tenir pensaments profunds en 12 segons? Es pot analitzar la "realitat complexa" (Edgar Morin) que ens ha tocat viure en 15 segons? Potser a tots aquests jovenets que segueixen les recomanacions de les *influencers* els convindria més aprendre a pensar per

ells mateixos i fer bo així el lema de la Il·lustració, *Sapere aude*, actualitzat d'acord amb la *Nova il·lustració radical* que proposa la filòsofa Marina Garcés per tal de tenir una actitud crítica davant les credulitats del nostre temps i les seves formes d'opressió. Els il·lustrats eren una minoria que volia millorar el món, la vida de les persones, mentre que, al món d'avui, les hordes de *centennials* no volen millo-

rar res, sinó que accepten la realitat tal com és i s'hi adapten. No tenen cap ànim reivindicatiu sinó més aviat adaptatiu.

És inimaginable viure sense Internet o sense el mòbil, però la tecnologia, com un medicament, pot curar o intoxicar: tot depèn de la dosi. Sabem que l'ús d'aquests dispositius als Estats Units minva en les famílies riques i augmenta en les pobres i de classe mitjana. Les elits de Silicon Valley envien els seus fills a col·legis on es dona prioritat a les relacions humanes més que a la tecnologia. Ja ho va profetitzar Antoine de Saint-Exupéry quan va dir que "no existeix més que un verdader luxe, el de les relacions humanes". En els mesos de confinament descobrirem que les relacions humanes –no les virtuals, sinó les reals– es convertiren en un luxe i vam poder calibrar eficaçment la diferència entre emergència i normalitat. Per cert, enhorabona als "Megaconfinats" alaiorencs! Idò bé, molts usuaris de les xarxes socials creuen que, tancats dins la seva habitació, poden entaular relacions a través d'un ordinador, però el que pot acabar manifestant-se rere la connexió virtual permanent amb els altres és una nova forma de soledat.

Les cinc joves *influencers* de la portada no són hologrames, són persones reals, viuen físicament a Ferreries i a Ciutadella i deuen estendre el seu impacte fins a l'altre cap de món. Extraordinari! Un impacte que comença, com sempre, per l'aparença. Si ens hi fixam, de les cinc, només una llueix una bellesa natural, espontània, mentre que les altres quatre mostren una cercada sofisticació: cossos treballats, cabell tenyit, bronzejat mesurat, ungles acurades... ungles de gel, ungles acríliques, ungles postisses afegides a les seves naturals. La realitat virtual ben entesa comença en unes ungles postisses, però els humans sempre hem estat així: l'artificial ha acabat imposant-se al natural. Altrament, faria mil·lennis que no hi seríem.

Redacció

L'Ajuntament no respon

Les pràctiques polítiques per matar la iniciativa

Cada vegada és més freqüent que les institucions, en aquest cas Ajuntament d'Alaior, desatenguin les iniciatives dels ciutadans. Tot i que les lleis democràtiques i la mateixa Constitució estipulen que el funcionament del país es basa en la iniciativa i la participació de la ciutadania.

Està clar que quan les institucions actuen d'aquesta manera provoquen la desafecció de la política i el distanciament de les persones respecte dels organismes de l'estat. Un cop perduda l'autoritat moral, després les institucions han de recórrer a pagar fortunes de publicitat per ser escoltades pels ciutadans. La decadència democràtica a pesar de la publicitat institucional és una evidència avui per un cúmul de pràctiques d'aquest estil.

Constatam una sèrie de peticions dirigides a l'Ajuntament que no han obtingut cap tipus de resposta. Són peticions de S'Ull de Sol i del CEL, de tot tipus. Són iniciatives per consultar informació en què poder treballar o propostes en favor del poble. L'Ajuntament senzillament desatén les peticions o en un cas contesta a destemps (un any després), quan ja no té cap interès. No contestar aquestes iniciatives permet al govern municipal dificultar que passin endavant. Lògicament són iniciatives que queden bloquejades sense ser prohibides, per la via del menyspreu. El poble se les perd i redunden en una menor vivesa de la societat local. Qui té il·lusió a emprendre a Alaior acaba fart i hi renuncia, a poc a poc; açò resta alternatives i possibilitats i empobreix

Peticions no contestades per l'Ajuntament d'Alaior

PETICIÓ	RESPOSTA
S'ULL DE SOL	
19/06/2019.- Petició de consulta de les anàlisis de l'aigua dels pous municipals dels darrers 10 anys.	18/06/2020.- Resposta.
1/07/2019.- Petició de consulta de l'expedient del litigi entre l'Administració central i l'Ajuntament d'Alaior en relació amb l'herència del Sr. Martí Timoner.	Sense resposta
30/06/2020.- Petició de consulta de l'expedient complet del resultat del cobrament de les contribucions especials de Cala en Porter per a les obres de clavegueram i aigua potable executades durant la dècada de 1990-2000.	Sense resposta
CENTRE D'ESTUDIS LOCALS, FÒRUM 3r MIL-LENNI	
28/10/2016.- Petició d'autorització i col·laboració a l'Ajuntament d'Alaior per poder dur endavant el projecte —ja elaborat— per a la recuperació dels camins de s'Artiga i es Camp Siquiat.	Sense resposta
15/06/2017.- Denúncia per infracció urbanística i connivència institucional, en relació amb obres del Convent de Sant Diego.	Sense resposta
12/01/2018.- Consideracions del Centre d'Estudis Locals en relació amb la sol·licitud de llicència de reforma dels hotels de Son Bou, per ser estudiades i tingudes en compte pels Serveis Tècnics i Jurídics de l'Ajuntament d'Alaior.	Sense resposta
12/02/2018.- Petició de resposta a la denúncia de 15 de juny del 2017 per obres des Convent incloses sense la llicència corresponent.	Sense resposta
28/06/2018.- Recurs contra l'aprovació de Ple de dia 20 de juny de cessió a l'IB-Salut del solar del costat del col·legi Mestre Duran per fer-hi el nou centre de salut.	Sense resposta
1/02/2019.- Proposta del Centre d'Estudis Locals d'electrificació de La Trotxa 2, davant els endarreriments en la tramitació de l'electrificació definitiva.	Sense resposta
10/05/2019.- Sugeriments i comentaris del Centre d'Estudis respecte de l'avanç del PGOU d'Alaior.	Sense resposta
27/11/2019.- Al·legacions del Fòrum 3r Mil·lenni a l'aprovació del pressupost municipal de 2020.	Sense resposta
24/03/2020.- Informe sobre diversos aspectes toponímics dels carrers d'Alaior, la normativa legal corresponent i tot un seguit de propostes toponímiques per dedicar un carrer a Santiago Pons Quintana.	Sense resposta
25/04/2020 - Sol·licitud d'ajuda econòmica per a la producció d'un documental sobre sa vinya d'en Pere Massanet, d'acord amb el projecte que presentàvem.	Sense resposta
20/07/2020.- Al·legacions a les modificacions del reglament municipal, pel que fa a concessió d'honors i distincions.	Sense resposta

Foto: Joan Florit

tothom. Així, el poder local intenta aconseguir que l'atenció dels ciutadans se centri només en els resultats de l'Ajuntament, sense altres ombres de protagonisme, i que aquesta atenció es converteixi en mèrit electoral. L'electoralisme subordina el que hauria de ser la funció principal de l'acció pública d'organitzar i sumar tot tipus d'iniciatives.

Les institucions es redueixen així en la pràctica als polítics dels quatre anys i a la iniciativa que puguin tenir els funcionaris. Causa i conseqüència alhora d'una consciència decadent de creure que les institucions es deuen només a iniciatives internes. D'aquesta manera s'aconsegueix que la societat civil no entengui com pot ser que algunes evidències sobre el nostre poble costin tant de ser assumides per l'Ajuntament. No se sap aprofitar l'experiència acumulada fora de la institució.

ANTIINICIATIVA

La democràcia es considera un sistema polític intel·ligent en la mesura que les diferents parts de la societat interactuen. Per poder interactuar és imprescindible comunicar-se entre si, que qui planteja preguntes o qüestions obtingui algun tipus de resposta. Si una part ignora l'altre interlocutor, ja no hi ha exercici democràtic, hi ha prepotència i pràctica autoritària. L'autoritarisme arriba a un tipus d'absolutisme modern quan només es reconeix a ell mateix com a subjecte de l'acció pública. Açò és el que fa una administració quan expressament ignora i ometre expressament d'atendre'n els drets. Açò en un context de règim constitucional passa desapercebut perquè el marc és democràtic

encara que la pràctica sigui absolutista. La conseqüència, a la llarga, és que per culpa de qui en perverteix el funcionament, la majoria acaba reclamant la substitució també del marc legal que ha emparat aquestes pràctiques abusives i interessades. Perquè ningú no ha de poder actuar contra la intel·ligència del bé comú pervertint el marc de la cooperació, per molt que l'electoralisme de partit o la continuïtat pel sou del càrrec li semblin més importants. Al final és pura ignorància del que deteriora o, pitjor, dolenteria.

En el conscient col·lectiu, no contestar s'emparenta a estar o fer-se el mort, mal auguri per a l'Ajuntament, en un futur que necessitam ben viu i compartit.

Posam a disposició de tothom un espai en la revista per publicar periòdicament les sol·licituds fetes a l'Ajuntament, al Consell, o qualsevol altre organisme que no siguin contestades. Les relacionarem aquí perquè en quedi constància. Només ens heu de remetre el tema i el registre oficial d'entrada.

No estaria malament, ara que es bravateja tant de transparència, un espai en el web municipal i insular amb un llistat de demandes pendents de contestar, açò seria transparència i no el d'ara. Els ciutadans tenim l'obligació d'avergonyir els que se'n foten de l'atenció que les institucions deuen als ciutadans

Desde 1953

FERRETERIA ISLEÑA C.B.

FABRICACIÓ I VENDA AL MAJOR
D'ARTICLES DE FERRETERIA

Camí Nou, 80
07730 - ALAIOR

Tel. 971 37 11 04
Fax 971 37 17 98
Mòbil 609 89 11 46

Miquel À. Marquès

...I tant que puc!, nou llibre de Biel Garriga

Els pròxims dies es posarà a la venda el llibre *...I tant que puc! Records del mestre*, obra de Biel Garriga Pons. Així mateix es preveu que es realitzin diverses presentacions del llibre, tant a Migjorn Gran com a Alaior.

L'autor explica que el bagatge acumulat al llarg dels anys de docència com a mestre de primària resulta ser moltíssim ric i valuós. No es pot deixar perdre en l'oblit la riquesa d'aquesta vivència docent si hi ha la possibilitat de poder-ho explicar als altres.

Biel Garriga opina que allò que ha servit a uns alumnes per superar el dia a dia escolar i tenir assegurada la confiança personal i l'autoestima, pot ser útil també a altres. Els pares i mares en sabran distingir allò que és propi del treball de l'alumne d'allò que els pertoca a ells. Els mestres hi trobaran una metodologia seriosa i divertida, capaç d'animar els alumnes a assumir la tasca escolar de cada dia com una lluita personal en la superació dels "Dracs" més perillosos.

El llibre conté vivències reals que han passat en l'ambient de l'aula i l'escola. Els pensaments i idees que s'expressen estan explicats de forma suggestiva a partir de petites historietes personalitzades, utilitzant un llenguatge entenedor que connecta amb allò que viuen els alumnes, pares o mares. El mestre ha après, tant com els alumnes, en cada jornada escolar viscuda amb passió que, sense l'ajuda dels seus deixebles, ell no pot aconseguir res.

El protagonista de *...I tant que puc!* recorda la seva vivència estival a Menorca: festa de cavalls i l'estada a una petita cala del nord de l'illa, Macaret. Acabades les vacances, però, cal afrontar una nova etapa educativa: 1r

curs d'ESO. Els temors, pors i inseguretats que suposen "les noves etapes" es podran superar recordant i practicant tot allò important que s'ha après als cursos de 5è i 6è de primària.

Serà un bon exercici personal a partir de la selecció i tria dels materials escolars que l'alumne ha guardat cada final de curs dins carpetes a la seva habitació. De cada paper guardat, en llegir-lo de nou, en surt un record, de cada record en reviu una vivència personal o col·lectiva. De tot plegat, n'han quedat, fortament arrelats, molts aprenentatges.

Biel Garriga Pons també és autor dels llibres *Records d'un cavall*, *records d'un caixer* (1995), *Rock and dol. Una experiència escolar sobre la mort* (2009) i *Corre,*

Miquel, que no t'agafin, una vivència escolar d'amor i humor (2011).

Joventuts Musicals informa

Joventuts Musicals d'Alaior ha reprès la seva activitat de concerts amb una programació de temporada i amb el compliment de totes les mesures de seguretat indicades per les autoritats sanitàries. Tanmateix, davant la reducció dels aforaments, i mentre duri aquesta circumstància, els socis de l'entitat tindran preferència a l'hora d'assistir als concerts. Per a la reserva de lloc serà necessari avisar abans a l'adreça electrònica jmalaior@gmail.com o als números de telèfon que es comunicaran oportunament.

Impressió digital, ràpida {

- Targetes
- Invitacions
- Celebracions

Impressió offset / tipografia

Edició de llibres, revistes, catàlegs...

Disseny gràfic, creació de logos i línia d'impresos

+ de 30 anys d'experiència

Carretera Nova, 137 (Alaior) - Tel.: 971 37 14 29 - email: imprentajpons@telefonica.net

Redacció

El pas davall la general, pendent

El juny del 2018 informàvem que dos vesins, Llorenç Pons Giménez i Matías Reuer, havien netejat l'accés al pas subterrani des del camí del Campàs cap a Vil·la Tanus. Ells mateixos van demanar al Consell Insular que adecentàs el pas. Des del Consell Insular ens han confirmat que després d'una visita de tècnics de Carreteres, i d'una manera excepcional, un any després van netejar la vegetació de la zona.

El treball realitzat pels nostres vesins en recuperar el pas és important i consideren necessari que aquest pas se senyalitzi en totes dues parts, que es retiri el peltrep de davall el pont, amb uns escalons segurs i la instal·lació d'una barana de fusta, per evitar travessar la carretera general.

En aquest sentit, el Centre d'Estudis Locals d'Alaior (CEL) va remetre el 29 de maig del 2018 (registre d'entrada 2040/2018) una instància al Departament de Mobilitat del Consell, en la qual s'exposava la tasca realitzada pels vesins d'Alaior i es demanava que es duguessin a terme les propostes dels dos vesins. A hores d'ara el CEL no ha rebut cap resposta del Consell.

El Consell Insular dona explicacions

Arran d'una nova queixa formulada pels dos vesins fa unes setmanes al Consell i la insistència del CEL per conèixer la situació, hem parlat amb Elena Vilchez Pons, directora insular de Carreteres.

Sobre les queixes dels vesins i la petició feta pel CEL sense resposta, ens contesta que el pas al qual ens referim no és un pont, sinó que és un drenatge, un pas d'aigües per on passa un torrent, la qual cosa fa que legalment no poden posar cap cartell informatiu.

El fet que sigui un torrent és responsabilitat de Recursos Hídrics, del Govern Balear, i ens conten que el propi Consell ha tingut dificultat per contactar amb el representant de Recursos Hídrics a Menorca a causa d'un excés de treball.

Havent informat del problema a Recursos Hídrics, esperen la resolució per part d'aquesta administració. Elena Vilchez ens confirma que si el Govern no actua en un cert temps, des del Consell s'estudiarà una solució per aclarir el problema. Ens matisa que és un pas complicat i la solució pot tardar.

Davant la circumstància que no és un pas construït a posta per a persones, i que properament s'ha de redactar el projecte del tram de la carretera general Alaior-Ferrerres, ens respon que quan es tregui a licitació la redacció del projecte el 2021 es tindrà en compte aquest pas perillós per cercar una solució.

Pas davall la carretera general netejat pels vesins

Desnivell lateral que es podria condicionar com una escala

Més informació sobre el pas aportada pel CEL

El CEL ha informat a Carreteres que en el punt on es va construir el pas, temps enre-hi passava el camí des Campàs anant cap es Plans i que, per tant, no hi passava cap torrent. Però sí que tot el camí de baixada és una torrentera entre el relleu del territori. La qual cosa tampoc va impedir que l'Ajuntament aprofitàs aquest pas per col·locar-hi instal·lacions de canonades d'aigua i restes de peltrep que van reduir-ne el diàmetre, sense que Recursos Hídrics se'n preocupàs. O també que el desguàs del possible pas de l'aigua topi de ple amb una paret d'una altra propietat.

En tot cas, la neteja que es demana i habilitar una petita escala al marge del pas no tenen res d'incompatible amb la funció actual del pas.

El CEL també els ha recordat que des de fa uns anys el Govern de les Illes Balears, en col·laboració amb l'Ajuntament d'Alaior, impulsen tot un seguit d'itineraris excursionistes.

L'itinerari 2 de les Rutes de turisme actiu i d'esports té el seu punt de partida davant la parròquia. Els excursionistes caminen pels carrers de sa Raval i s'Androna i el clot d'en Magister cap al camí del Campàs. Dos quilòmetres més endavant arriben a la carretera general ME-1, en el seu punt quilomètric 14.

És aquí on l'excursionista ha de travessar la carretera des de l'estop, ha d'anar per la carretera uns cent metres en direcció cap

a Alaior per, quan arriba davant Villa Tanus, travessar la ME-1 i entrar al camí del Polvorí.

Cartell on s'indica la ruta excursionista d'Alaior al camí del Polvorí

Centre d'Estudis Locals d'Alaior

Què queda de l'Agenda 21 local?

Foto: Manolo Barro

L'any 2003 es donava per acabada la redacció dels objectius i accions de l'Agenda 21 d'Alaior. El municipi els assumia com a propis, després d'un llarg procés de debat i de participació que es van dur a terme per un costat per l'empresa GAAT (Gabinet d'Anàlisi Ambiental i Territorial), contractada pel Consell i l'Ajuntament, i per un altre pel Centre d'Estudis Locals d'Alaior.

Aquest document havia de guiar l'acció municipal en els àmbits relacionats amb el medi ambient. Es va constituir un taller de participació municipal encarregat de supervisar l'aplicació, amb estatuts propis. Des del 2004 fins ara ha tingut diferents moments de més o menys vida. En general no ha funcionat amb la regularitat que se suposava. Al web municipal, la darrera documentació de reunions celebrades són dues actes del 2017 i dues del 2018, no hi figura res del

2019 ni del 2020.

Les agendes 21 a Europa ven néixer com a una eina d'implicar la població en tot el canvi que el medi ambient necessitava. L'estratègia era que l'empenta de la població sensibilitzada servís de motor per tal que les institucions aplicassin aquelles recomanacions que emanaven dels seus conciutadans. Han tingut més o menys fortuna depenent de cada municipi, segons la implicació dels vesins i la resposta dels càrrecs polítics.

A continuació exposam un llistat dels objectius i accions previstes més importants i una valoració nostra del grau d'assoliment tenint en compte que han transcorregut 17 anys. Entenem que els factors que més han influït en una aplicació entre regular i mediocre tenen a veure amb les següents causes:

OBJECTIU	CONCRECIIONS	AVALUACIÓ
Foment de l'estalvi i control de l'aigua.	Reducció de pèrdues. Imposar dobles circuits. Reduir en sector turístic.	Acceptable en la reducció de les pèrdues de les xarxes públiques. Àmbit privat, poc.
Minimitzar la pressió en sistemes subterranis i superficials.	Evitar eutrofització torrents. Ampliar sanejament i reutilització. Control extraccions.	Negativa. Es reaprofitza poc. No s'ha avançat en control. Eutrofització a Cala en Porter i prat de Son Bou.
Aprofitar les aigües pluvials.	Dispositius de captació d'aigües pluvials. Separació de xarxes. Usos públics i privats.	Negativa en general, només s'han separat les xarxes en obres de carrers. La resta, res.
Sensibilització.	Estalviadors. Divulgació.	Positiva. Però amb efectes reduïts.
Generar menys residus sòlids urbans.	Assessorament. Bosses compostables. Fiscalitzar residus domiciliaris.	Negativa, després de tants d'anys s'està lluny de complir els objectius europeus. Positiva l'existència de la deixalleria.
Reduir la contaminació de l'aquífer per nitrats.	Reduir adobs nitrificants i infiltració de residus i purins.	Negativa. Han augmentat generalment fins a nivells quasi límits.
Fems de domicilis separar més i millor.	Recollida porta a porta. Recollida selectiva a tots els nuclis. Ús fàcil de compost.	Negativa. La decantació particular està lluny de ser general a tothom. Es va abandonar la recollida de matèria orgànica.
Gestió de residus no domèstics.	Control de runes. Recull de poda. Recollida en festes.	Positiva. Deixalleria. Obligació tractaments empreses. Millora en festes.

OBJECTIU	CONCRECIIONS	AVALUACIÓ
Conscienciació ciutadana en residus. Informar al dia de la generació, aprofitament i conversió.	Foment de comprar a l'engròs. Divulgar beneficis i perjudicis de seleccionar residus.	Negativa, la consciència no arriba encara al 75 % de la població.
Millorar l'espai urbà.	Pla de façanes i de millores de llars. Llevar cablejat de façanes. Reduir contaminació sonora. Manteniment zones verdes. Recuperar Convent.	Positiva en el pla de façanes. Regular en la resta, parcialment i algunes no.
Millora i qualitat paisatge rural.	Ajudes en manteniment de paret seca. Ajudes edificis singulars. No alterar amb materials no propis.	Negativa. S'ha fet poc a favor de les parets seques, i tampoc s'ha descontaminat el camp d'impropis.
Millorar el paisatge vorurbà.	Dignificar perímetre de les urbanitzacions. Usos nous per a Llucalari i es Povorí. Adequar aparcament de Son Bou i Calescoves. Adequar acampades en el terme.	Negativa. La major part no s'ha fet.
Adequar l'organigrama municipal a l'agenda 21.	Tècnic responsable. Assignació de responsabilitats. Crear un consell municipal de sostenibilitat.	Negativa. El tècnic hi ha estat a temporades sense continuïtat ni prou dedicació. No s'han assignat responsabilitats. Sense consell municipal que supervisàs. Els polítics han fet el poc que han volgut.
Incorporar criteris de sostenibilitat en les exigències municipals.	Exigències per a empreses contractades. Informes previs de sostenibilitat en projectes.	Negativa. No s'exigeixen. En molts temes claus no hi ha informes previs de sostenibilitat, només els obligats per lleis superiors.
Incrementar les zones per a vianants.	Recuperar places des Ramal i Nova. Aparcaments alternatius. Pla d'accessibilitat.	Positiva per la recuperació de les places i alguns aparcaments nous excèntrics. Negativa en haver tornat enrere carrers nucli per a vianants.
Optimitzar transport públic.	Més freqüències. Alternatives.	Negativa tot i la millora pel canvis des del Pla insular de transport, encara és molt minoritari.
Reduir el consum d'energia.	Enllumenat públic de baix consum. Ajudes i avantatges per als particulars.	Positiva. S'ha fet molt en aquesta línia.
Controlar l'eficiència energètica.	Instruments de control. Normes i certificats energètics.	Acceptable. Manca una mena de mesurador constant de consum.
Potenciar fonts d'energia renovable.	Avantatges per a les empreses. Auditories gratuïtes i foment.	Acceptable. Ho ha fet el mateix mercat majoritàriament i l'Ajuntament ha tingut línies d'ajudes i suport.
Augmentar l'arribada de les ajudes als pagesos.	Ajudes per al camp més per a la població activa i manco a la propietat.	Negativa. Ni l'Ajuntament ni el Consell han evitat l'abandonament accelerat de l'activitat pagesa.
Foment de la bioconstrucció.	Aïllaments. Estalvi energètic i d'aigua en llars.	Acceptable, per normativa general de la construcció. Millorable en foment municipal.
Brigada verda.	Treballadors municipals per temporades dedicats a informar i proposar mesures de sostenibilitat en empreses i llars.	Negativa. No s'ha fet res.
Afavorir el turisme urbà.	Atraure al poble oferta nova de turisme.	Positiva. Hi ha diferents hotelets i habitatges vacacionals.
Oferta cultural d'estiu.	Actes, actuacions i activitats per a estiuejants, dinamitzadors de la vida urbana.	Acceptable. S'ha avançat bastant però encara s'ha d'organitzar i ampliar.
Producció d'energia neta pública-privada.	Ens de cooperació de creació d'energia neta que estimuli la producció privada.	Negativa. Es Castell ho fa, Alaior no. S'ha deixat en mans d'empeses i privats amb ajudes del Govern.
Viver d'empreses.	Iniciatives econòmiques alternatives al monocultiu turístic.	Positiva, el centre BIT.

- No ha existit una metodologia de feina municipal que ho hagi considerat prou prioritari i hagi influït en la feina dels diferents departaments municipals

- Mai no ha estat una responsabilitat de pes en l'organigrama polític, dels treballadors, ni econòmic, però alhora l'Ajuntament tampoc no ha cedit la iniciativa a la ciutadania. Ni fer ni deixar fer. Açò ha desanimat les persones que hi han participat.

- L'Agenda 21 local ha estat més viva en els pobles on la iniciativa ciutadana en general és més activa. Ja fa anys que a Alaior perd dinamisme comunitari en la mesura que l'Ajuntament protagonitza àmbits alhora que després no té capacitat de complir.

Han estat 17 anys d'acció municipal, de regidors de medi ambient responsables de l'agenda 21 local més o menys capaços. Del 2003 al 2011 de l'esquerra, i des de

llavors fins ara de la dreta. En general han influït més les inèrcies globals (per l'aigua, l'energia neta, els aparcaments, els plàstics...) que els continguts del pla i la participació ciutadana. A altres municipis, Sant Lluís, Ferreries, els canvis i el progrés per l'agenda 21 local ha estat decisiu. Alaior va ser el 1r municipi que va redactar l'agenda 21 local per la iniciativa del CEL i la col·laboració de ciutadans i Ajuntament. Però no va ser un projecte estimat sincerament ni per la població ni per l'Ajuntament.

Avui, la majoria de polítics no es llegeixen aquests plans i uns altres no els entenen. És el preu d'un país en què la ciutadania està poc informada i viu d'esquena a un altre tipus de política més avançada basada en la cooperació, la participació i el saber. Tenim l'agenda 21 local que tenim perquè tenim els polítics i funcionaris que tenim, perquè tenim els ciutadans que tenim.

Els resultats haurien estat molt millors si existís a Alaior una organització regular on els ciutadans participen i la seves reunions tenen un pes que obliga l'Ajuntament (polítics i treballadors) a complir en resultats. Sempre surten idees millors entre molts; i fórmules que fan progressar el poble. Quan les famílies detecten que fer poble té un benefici clar, fomenten un esperit més implicat que multiplica l'energia que empeny a créixer tant en joves com en vells. I una cosa porta l'altra i desperta la vivesa de la societat local.

Foto: Manolo Barro

BAR RESTAURANT

Pouet

U? NO

Av. Verge del Toro, 73B
ALAIOR - Menorca
Tel. 971 37 94 44

BÉ DE MENORCA

**ARA I PER SEMPRE,
PRODUCTE LOCAL**

CONSELLA D'INICIATIVES DE MENORCA made in menorca EUROPEAN UNION OF GARANTIZED PRODUCTS

Miquel À. Marquès

Mancances i solucions sobre les infraestructures culturals a Alaior

La COVID-19 ha posat de manifest mancances existents quant a la manca d'espais per realitzar activitats culturals a Alaior.

La Banda de Música d'Alaior tenia dipositats els seus instruments en el menjador del centre educatiu Mestre Duran. Aquest espai ara s'utilitza per impartir classes i els instruments s'han traslladat a un altre espai, privat, per guardar-los.

Hem consultat diverses persones lligades al món de la música i ens comenten que a Alaior manca un espai adequat perquè els músics assagin en condicions. En aquest moment no existeix un espai públic adequat per assajar.

Temps enrere, la parròquia va cedir un espai a l'antiga escola de La Salle, però per circumstàncies avui no s'usa. Per altra part, l'Escola Municipal de Música ofereix als joves la possibilitat d'estudiar instruments com la guitarra elèctrica o la bateria.

Els músics ens comenten que a Alaior hi ha suficients infraestructures esportives per practicar tot tipus d'esports, però en canvi no existeix cap lloc públic on assajar música en condicions. Aquesta mancança no incentiva l'aparició de nous grups musicals.

Les solucions proposades per l'Ajuntament

Davant aquesta situació, hem parlat amb Tiago Reurer Morlà, regidor de Cultura i Patrimoni, per conèixer la seva opinió al respecte.

En relació a la banda de música, Tiago Reurer ens confirma que es treballa en la recerca d'una solució al nou problema. L'Ajuntament té previst un lloc on la banda pugui assajar, tot i no ser un local municipal. A l'hora de l'entrevista el regidor ens diu que han arribat a un principi d'acord amb la junta directiva de l'entitat, però que en manca conèixer la decisió definitiva.

Sobre la problemàtica d'un espai adequat perquè els joves puguin assajar música sense produir molèsties als veïns, Reurer ens avança que l'equip de govern estudia situar aquest espai d'assaig en un immoble municipal, aïllat i en bones condicions de sonoritat i climatització. Aquest espai, del qual no ens avança el seu emplaçament, ens diu que fins avui no ha tingut un ús definit. Quan estigui en condicions per ser usat, es posarà a disposició dels interessats i s'establirà un sistema d'ús de l'espai.

Un altre front obert és donar una solució a la manca d'espais per a altres tipus d'activitats que complementin l'ús actual de la Sala de Cultura Sant Diego. En aquest sentit, l'equip de govern té un principi d'acord amb PROCENSA per a la cessió d'ús del teatre del Centre Cultural. Té una cabuda per a 270 persones i, si l'acord es tanca amb la propietat, es disposarà d'un nou espai en poc temps.

Demanat sobre l'espai disponible de l'escenari i el seu darrere, el regidor comenta que al darrere no hi ha més espai per fer-lo créixer i oferir una bona alternativa on celebrar-hi

Foto: Manolo Barro

representacions teatrals amb millors condicions tècniques. Per la seva part, l'Ajuntament estudia quina és la documentació tècnica necessària per passar endavant amb la petició de cessió del teatre.

De totes maneres, Tiago Reurer afirma que el possible ús del teatre del Centre Cultural és un espai de transició per, a mig termini, aconseguir un espai realment adequat per a activitats culturals al poble.

El problema que es troba l'Ajuntament avui és que a dins el nucli urbà no disposa de cap edificació municipal de grans dimensions o bé de metres quadrats per adquirir-los i destinar-los a l'ús cultural.

Mentre, es preparen dues millores de l'escenari de la Sala de Cultura Sant Diego: avançar la cortina negra de l'escenari per guanyar un poc d'espai al seu darrere, i el canvi d'emplaçament dels llums dels costats a sobre la cortina negra en una estructura metàl·lica. Els llums actuals seran posats a sobre la porta mitgera, amb la intenció d'obtenir una millor il·luminació. També s'ha instal·lat una nova il·luminació a les capelles, per donar-los major protagonisme segons les activitats que s'hi realitzin.

Pere Gomila

Ignàsia Domènech Pons

“Fa falta un projecte de poble”

Aquest mes entrevistam Ignàsia Domènech, persona socialment molt implicada, profundament lectora i amb un gran criteri a l'hora de parlar de la realitat i del nostre entorn social i cultural. Va ser regidora de l'Ajuntament d'Alaior durant els mandats 1999-2002 i 2003-2006 amb els batles Antoni Gómez i Pau Morlà, període en què va realitzar una gran labor en l'àrea dels serveis socials. Va ser presidenta del Fons Menorquí de Cooperació i ha format part de les juntes del Club de Jubilats i de la Cooperativa San Crispín, així com de la Comissió de Patrimoni en la rehabilitació de l'església de Santa Eulàlia. Tot aquest bagatge de servei a la comunitat, de solidaritat i de contacte directe amb la gent l'ha duit sempre a terme de manera generosa i amb la idea de contribuir al progrés i benestar d'Alaior.

Has estat una persona amb molta implicació social...

Som una persona normal i corrent amb una curiositat i una inquietud molt gran i m'agrada la gent. Podria dir que som una enamorada de la gent. És que fins i tot quan vaig de viatge tenc interès a imaginar com deu viure aquella gent, com deu estar. Jo no em podria imaginar de cap de les maneres viure aïllada, tenc un caràcter molt sociable.

Segurament aquesta deu ser la millor manera de viatjar...

Crec que el que m'ha acostat més a la gent, perquè tampoc no he viatjat tant, ha estat la lectura. Jo som molt lectora i al llarg dels anys he canviat els interessos d'allò que m'agrada, però vaig començar amb les obres de teatre. Mon pare feia teatre i jo em sabia tots els papers perquè així li podia donar les entrades. A més, quan encara era una filleta, vaig tenir un vesí encantador, professor de literatura, que sempre em duia llibres. I una cosa curiosa és que em donava llibres que eren més avançats a l'edat que jo tenia. I llavors em demanava que n'hi fes un resum i així podia comprovar que els havia llegit. Em vaig acostumar a fer resums dels llibres o extreure'n conclusions i anotar idees. Jo li dec molt a aquest professor en la meua afició a la lectura.

Parlant de lectura, vas promoure el club de lectura dels jubilats...

Ja sabem que la lectura és un fet solitari, però sempre he vist que és una riquesa comentar un llibre amb una altra persona que també l'hagi llegit. Per açò, quan vaig formar part de la junta

dels jubilats, vaig proposar la creació d'un grup de lectura i després hi va haver també un projecte de La Caixa. Al final en van sortir dos, de grups. Els vam formar gent a qui li agradava llegir, però que també érem ben diferents els uns dels altres i va ser una riquesa grandiosa compartir les lectures. Me n'han quedat molt bones amistats. Avui justament ha començat un nou curs, però com que de moment no s'obre el Club de Jubilats, vam parlar amb na Núria, la bibliotecària i ens han acollit a la biblioteca. Jo crec que si hi hagués grups de gent amb els mateixos interessos que es trobés amb un objectiu determinat el poble seria millor. Al poble li donen vida les entitats, les associacions, i és una pena que no es valorin prou.

Com recordes l'experiència de regidora de l'Ajuntament?

Sempre dic que vaig tenir la sort de formar part d'un projecte. I si quan jo vaig entrar a l'Ajuntament hi havia algú que tenia un projecte era Antoni Gómez i el seu equip. Clar i net. Jo hi vaig entrar pels temes socials, perquè ja he dit que m'agrada la gent. Va ser un enriquitment personal tan gros que mai no he pogut tornar tot allò que vaig rebre. Va ser una coneixença del poble en unes circumstàncies ben diferents d'ara, però hi havia tot un projecte i ganes de dur-lo endavant i ho he notat a faltar. En aquell moment vam muntar els serveis socials, perquè quan hi vaig arribar només hi havia una treballadora social a mitja jornada, situada dins el Centre de Salut. Jo tenc un record entranyable i amb molta

admiració a tot l'equip dels serveis socials, als treballadors i a les cuidadores. Els tenc una gran estima i agraïment per tot allò que es va fer, a vegades en circumstàncies personals extremes. Açò també em va permetre conèixer una realitat que existeix, però que normalment no es veu. I a vegades hi ha situacions per a les quals no tens resposta. Açò em va llevar la son moltes vegades, perquè per molt que ho desitgis no sempre és possible trobar una solució. Ara em preocupa molt el futur dels joves en la situació tan complicada que vivim.

Convindrien noves formes d'avançar...

Alaior és un poble molt conservador, cosa que en si no és dolenta, però per avançar hi ha d'haver un esperit més progressista, d'adaptació als nous temps, de crear nous espais, noves formes de viure i de pensar. El poble ha d'evolucionar no necessàriament fent grans coses, sinó que els primers que hem de canviar som nosaltres, són les persones que fan canviar un poble. Tant per millorar-lo com per empitjorar-lo. I sempre m'he sentit més còmode amb pensaments progressistes. No em sap greu dir-ho, he continuat afiliada al PSOE, perquè sense voler dir que estigui d'acord amb tot el que es fa i diu, pens que és millor treballar des de dins que des de fora. A vegades no és tan dolent allò dels altres ni tan bo allò teu.

Persones amb criteri

No creus que s'hauria de donar més suport al comerç local?

Açò no és fàcil perquè vivim dins un món globalitzat i a les grans superfícies, o a Internet, si no hi caus avui, ho faràs un altre dia. Jo som sòcia de fa molts anys de la Cooperativa i sempre hi vaig, però som molt conscient que, d'una forma o altra, és molt fàcil fer compres fora del poble, perquè fins i tot hem canviat la manera de comprar. Però crec que has de tenir una estima a allò que és teu, fins i tot un poc de dignitat en ocasions. A vegades hi ha com una gràcia de trobar qualsevol poble millor que el teu, i no vull dir noms. Per exemple Alaior és cert que té costes i que pot ser un poc més fatigós, però no diguem açò, diguem que està situat damunt un turó, que té una estètica i que és polític. No ens hem de tancar, sinó revaloritzar allò que tenim i açò passa per conscienciar molt els joves que comencen.

Aquesta seria una part...

Però també ens hem de moure. Ara mateix, d'activitat cultural pràcticament no hi ha res. En canvi, la part esportiva, sense públic i tot, Déu n'hi do. Però no hem de parlar sempre des del punt de vista de l'espectador. És a dir, que ho organitzin els altres i tu hi vas. Aquí hi ha bons músics, hi ha cantants, hi ha gent que escriu, gent que llegeix. Individualment hi ha a Alaior caps molt ben pensants, després hi ha aquells que diuen per on hem d'anar, ja siguin d'un color o un altre. Ara, amb les dificultats que tenim més el perill d'aquesta globalització mal entesa, si la gent no s'espavila un poc i s'uneix, encara que sigui per a petites coses, no es pot avançar. La gent ha de ser activa.

També hi falten infraestructures, per exemple per fer teatre...

En aquest sentit he de parlar del Cine España. Quan s'havia de vendre, jo

era de la junta de la Cooperativa i juntament amb altres membres vam fer una recollida de firmes i record tristament quan vam entregar les firmes al batle, que per cert jo li tenia molta simpatia, Antoni Pons Timoner, i aquella persona es va veure incapaç de tirar endavant per pressions que hi havia de gent d'Alaior mateix. Ho va dir així de clar. Per mi, allò va ser la decadència d'aquest poble. Aquell espai era l'enveja d'altres pobles: un cine gran, on es podia fer teatre, sarsuela, etc. Però no va ser tan sols com espectadors que el vam perdre, és que allò era un edifici molt gran, un local de convivència, amb el bar i altres espais. Jo ho he plorat. I és que després no hi ha hagut res que ho hagi pogut suplir. Però a part de tenir la infraestructura hi ha d'haver gent que ho mogui, animadors culturals, que es deixin de banda enveges difícils d'entendre. No em puc imaginar un poble que avanci sense haver-hi teatres, ni altres espais culturals. Espais en què hi pugui cabre tothom. Aquest ambient no veig que hi sigui. L'experiència que veig ara des Convent ja no pot ser més depriment. I açò fa pensar que falla la voluntat de la gent. Animar i engrescar i tenir un projecte. Açò és el que no veig. Fins i tot no funcionaria si hi hagués un Cine España, que és el que jo voldria, sense aquesta part humana de projecte i d'engrescar. Jo no veig que hi hagi projecte cultural. Si el projecte cultural és rebre al mòbil els actes que es fan cada setmana, jo no m'hi sent identificada.

No creus que, a més de tots els mals que causa, la pandèmia ha provocat un augment dels extremismes?

Ens ha agafat a tots amb el peu canviat. I més quan pensàvem que teníem un model de viure que ara està amenaçat —cosa que seria molt discutible, si aquest model de viure era el bo. Ha

vingut un virus que encara ara no tenen prou controlat i en lloc d'anar tots a la una, que és una autèntica vergonya, no ha estat així. No hi ha manera. Cadascú cerca els errors o les febleses dels altres per treure'n partit. Em preocupa més com es plantegen les coses que la inquietud que tenc per la vacuna, que un dia o altra arribarà. Açò ha estat una mostra claríssima d'una manca d'enteniment i de partidisme total. I no vull dir que ho facin millor uns que uns altres, però s'ha de respectar el resultat que hi hagut a les urnes.

La teva inquietud social també et va dur a col·laborar amb del Fons Menorquí de Cooperació...

Vaig tenir la sort de poder-hi formar part. Però la sort no era conèixer la realitat, sinó la gent que hi està implicada. Amb els joves hi ha una petita part d'aventura, a vegades, però hi vaig aprendre moltes coses i vaig veure formes de pensar que em semblaven més justes. Caritas, tot i que som molt crítica amb l'Església a vegades, també fa una gran labor que amb la pandèmia s'ha vist molt incrementada. Socialment, la feina del voluntariat, sigui en l'àmbit que sigui, té una riquesa grandiosa. Açò fa poble. Fa més poble açò que qualsevol acte anunciat a bombo i plateret. A més, té continuïtat. Cada setmana crea xarxa. Jo crec que hi podria haver més voluntariat si es formessin grups amb un objectiu comú. Ja sigui llegir, cosir, posar bé roba, pintar, fer música... Es necessiten espais, i es Convent seria un lloc ideal, per formar aquests grups amb voluntaris que hi volguessin col·laborar. Açò fa xarxa de poble. I fer xarxa és el dibuix que jo faria d'un poble. Ara, com deia abans, falta un projecte de poble. I, al final, Alaior serà allò que nosaltres voldrem que sigui.

Pàgines patrocinades per

Polígon La trotxa
Avinguda de sa Beguda, 7
07730 ALAIOR - Menorca
ILLES BALEARS
Tel. 971 37 81 57
Fax 971 37 90 41

info@construccionesolives.com
www.construccionesolives.com

Equip de Govern - Ajuntament d'Alaior

José Luis Benejam recolza l'inici del curs escolar a Alaior

José Luis Benejam, batle d'Alaior, acompanyat per Cristóbal Marqués, ha visitat les escoles CEIP Doctor Comas, CEIP Mestre Duran i La Salle Alaior per conèixer de primera mà com va l'inici del curs escolar i per interessar-se per les necessitats i preocupacions de cada centre.

Rebut pels diferents directors dels centres i els presidents de les corresponents APIMAs, Benejam s'ha interessat especialment per com es va plantejar l'inici del curs, per les diferents opcions i models que hi havia de cara a complir totes les mesures de seguretat sanitàries establertes dins l'àmbit educatiu i quin d'aquests models es va pensar que era el més oportú per a cada escola.

En aquest sentit, el batle d'Alaior ha rebut una exhaustiva, detallada i rigorosa informació per part dels directors i presidents de com s'han desenvolupat aquests primers dies de curs i de com s'han adaptat a les noves circumstàncies el personal docent i els fillets i filletes. Benejam s'ha mostrant molt satisfet per com funcionen les escoles i per l'excel·lent coordinació de tots els equips.

José Luis Benejam i Cristóbal Marqués s'han posat en contacte també amb el professorat dels centres, que els han explicat les seves inquietuds i incerteses derivades de la complicada situació sanitària. En aquest aspecte, Benejam ha donat resposta a les seves preguntes, agraint-los i posant en valor tot el seu treball i esforç per implantar els protocols i mesures per fer front a la Covid-19 a fi de garantir un entorn segur per als alumnes.

Finalment, el primer edil ha traslladat «el suport de l'equip de govern i el compromís del consistori amb els centres, posant-ne a disposició les capacitats i recursos municipals pel que puguin necessitar».

Cal remarcar que durant els mesos d'estiu l'Ajuntament va realitzar nombroses accions d'intervenció a les escoles de cara a l'inici

del curs. L'objectiu principal d'aquestes tasques fou la remodelació de les façanes dels col·legis Doctor Comas i Mestre Duran, el pintat dels murs exteriors i gelosies del Doctor Comas, el Col·legi La Salle, l'Institut Josep Miquel Guàrdia i l'Escoleta Infantil Es Pouet Nou o l'adequació del pati del Dr. Comas per distribuir-lo en diferents zones.

Es calcula que el cost total d'aquesta inversió hauria estat superior als 55.000 euros si s'hagués externalitzat. En ser realitzada per la brigada municipal, els costos per a l'Ajuntament són aproximadament del 10% (pintura i elevadors). Per tant, s'ha estalviat un 90% del cost per a les arques municipals.

Per altra banda, cal destacar també que el consistori va oferir diferents espais als centres, principalment a la zona esportiva, per tal d'espaiar més els fillets i filletes durant els moments del pati, que és quan més espai necessiten.

Tallers de família per al curs 2020-2021

Es tornen a posar en marxa un altre any els tallers de família per als pares i mares del municipi.

Els tallers de família són espais de trobada, aprenentatge i reflexió on intercanviar i compartir experiències i inquietuds entorn de l'educació dels fills i filles.

En aquests tallers, les sessions consten d'una primera part en què es desenvolupa un tema, i una segona part de debat i dinàmica de grup.

El primer taller que es durà terme serà dirigit a pares i mares amb fills adolescents. Constarà de 4 sessions, els dies 8, 15, 22 i 29 d'octubre, de 19 a 20.30h. Es realitzarà a la Sala d'Activitats Ciutadanes de l'Ajuntament i les inscripcions s'han de dur a terme telemàticament al facebook de l'Apima de l'IES J. M, Guàrdia o al correu ampaiesjmguardia@gmail.com

El segon taller serà "Els més petits de casa, com ens necessiten?" (0-3 anys), a l'escoleta es Pouet. Constarà de 7 sessions, els dies 8, 15, 22 i 29 d'octubre, de 18 a 20h. Les inscripcions seran gestionades per l'escoleta Es Pouet, per ordre d'inscripció.

Venda d'Art Solidària

Alan Florit Francesc Florit Nin **Laetitia Lara** François Perri
Xavier Salvador Miquel Vilà **Josep Vives Campomar**

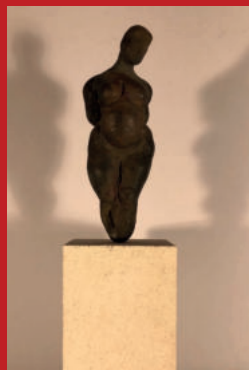
28 de setembre - 11 d'octubre

Alan Florit
Athenas I. The gate
Linogravat sobre paper nepali 2/3
25 x 18 cm
175 €

Francesc Florit Nin
Confins
Acrílic i grafit sobre paper japonès muntat sobre fusta
47,5 x 46,5 cm
470 €

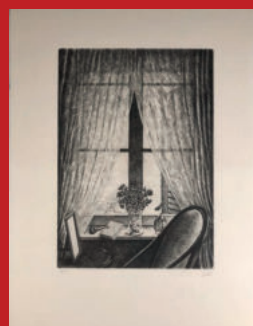
Laetitia Lara
Venus
Bronze 19/100
16 x 6 x 5 cm
800 €

François Perri
El laberinto
Serigrafia sobre fotografia estenopeica i mapa marí sobre paper fet a mà 3/7
39 x 56 cm
500 €

Josep Vives Campomar
Bol de vidre
Gravat a l'aiguafort 5/75
40 x 46,5 cm
490 €

Miquel Vilà
Finestra
Gravat a l'aiguafort 33/60
52 x 62 cm
400 €

Xavier Salvador
Vol
Acrílic sobre fusta
30 x 30 cm
1.000 €

Exposició:
Vestíbul CIME,
Plaça de la Biosfera, 5. Maó
Interessats contactar:
rescatculturalmenorca@cime.es
Tel. 660 802 368

ORGANITZA

CONSELL INSULAR
DE MENORCA

COL-LABORA

Mandy Tuckett

Un ave emblemática en nuestros cielos menorquines

Majestuoso, elegante, pausado, volando armoniosamente en círculos en lo alto, el milano real es un ave que podemos ver en varios sectores de Menorca, incluyendo tres zonas de Alaior. Se ve frecuentemente en pareja.

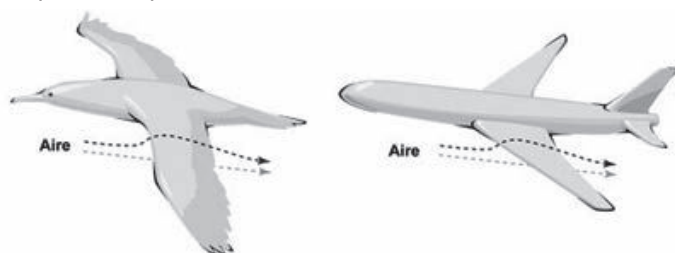
En los años 70, había unas 135 parejas reproductoras, pero la cifra se desplomó dramáticamente, dejando el ave al borde de la extinción con tan solo 5 parejas en 1998. Felizmente, el número sigue creciendo y en 2019, se observó la presencia de 52 parejas reproductoras, gracias a los esfuerzos del Consell Insular de Menorca, GOB y Seprona, la Consejería del Medio Ambiente del Gobierno de las Islas Baleares, y el Instituto Menorquín de Estudios. Por desgracia, su existencia siempre pelagra debido al uso de venenos. También por la falta de aislamiento de la corriente en las torres de media tensión – tema que se intenta subsanar paulatinamente.

El Milano Real – *milvus milvus*
60-70 cm de largo, 175-179 envergadura alar, peso 800-1200 kg

En la mayoría de las aves, la cola está conformada de plumas de mayor longitud, cuya función es actuar de timón para balancear y guiar al animal en el vuelo, y para ayudar al equilibrio cuando se posan en las ramas. Al observarlo, se nota perfectamente cómo la rapaz utiliza el timoneo para variar sus movimientos.

La sustentación: Es la fuerza generada sobre un cuerpo que se desplaza a través de un fluido, en este caso el aire,

de dirección perpendicular a la de la corriente incidente.

La aplicación más conocida de esta ley es la del ala de un ave o un avión, en la superficie generada por un perfil alar.

Como sobrevive nuestro milano real: Aunque posee capacidad para preñar, tiene preferencia a ser un ave carroñera.

En primavera y verano, su alimentación típica está compuesta por presas capturadas sin esfuerzo – pequeños mamíferos, tanto enfermos como en buen estado, incluidos conejos, aves y jóvenes criaturas voladoras medianas, mamíferos muy pequeños, criaturas de tierra y agua, reptiles y bichos raros. Des de lo alto baja en vuelo rasante para apresar con precisión lo que percibe desde tan lejos con su vista aguda.

En cuanto a la reproducción del milano real, se trata de un tipo de animal monógamo con parejas que permanecen lealmente juntas para siempre. Cada año alrededor de marzo, podemos ver como la pareja se corteja nuevamente para restablecer su vínculo.

Habita en campiñas con bosques, campos y monte bajo. Anida en los árboles.

Aparte de en Baleares, está presente en casi toda la Península Ibérica, aunque es más infrecuente en las costas atlántica y levantina.

Colocando con cuerdas un aparato GPS, se puede seguir los movimientos del ave. El dispositivo se desprende solo al cabo de un tiempo.

Distribución: Centro, oeste y suroeste de Europa. Alemania alberga cerca del 50% de parejas reproductoras. En el norte de Europa la especie solo se halla en Suecia. En Europa del Este, la incidencia es mayor en el extremo occidental de Ucrania y Bielorrusia. Las existencias turcas parece que ya no existen y también en Marruecos, donde antes había, ha desaparecido en gran parte.

Hay que respetar y proteger esta ave tan singular y representativa de Menorca. Durante el inicio de la Covid, cogió confianza y se acercó a Alaior, sobrevolando la población a poca altura.

Associació de Premsa Local
de Menorca.

**EN AQUESTS MOMENTS D'INCERTESA,
COMPTAR AMB TU ÉS MOLT VALUÓS PER NOSALTRES.
CONFIA EN LA PREMSA DE PROXIMITAT,
FES-TE SUBSCRIPTOR!**

S'AUBA
REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT LLUÍS

IRIS
Setmanari d'informació i cultura

**S'ULL
de
SOL**
Revista cultural d'Alaior

xerra i xala
Revista des Mercadal

Escola d'Adults d'Alaior

Som més que una escola!

L'Escola d'Adults d'Alaior està situada a l'antic edifici de Ca Ses Monges, a sa Plaça.

S'ha conservat l'antiga façana i a una de les entrades podem veure tant les escales que hi havia abans com un llum modernista espectacular.

Som un centre públic depenent de la Conselleria d'Educació i Universitat, i amb conveni amb el CIME i els ajuntaments i el nostre objectiu és oferir una formació al llarg de la vida d'una persona. Formam equip amb l'empresa Serveis Educatius de Menorca i amb l'Associació d'Educació d'Adults de Menorca per poder abastar diferents nivells i diferents possibilitats d'aprenentatge.

La nostra oferta dirigida a les persones adultes és variada. Per a les persones que volen tenir una formació bàsica en l'aprenentatge de la lectoescriptura o recordar els continguts de primària, hi ha dos grups amb nivells diferenciats.

També es poden cursar els estudis de tercer i quart d'ESPA (l'equivalent a tercer i quart d'ESO) per obtenir el graduat escolar i poder accedir a altres nivells superiors d'ensenyament.

Hi ha cursos pensats per a nousvinguts, tant perquè aprenguin català, on trobaran 3 nivells, que els ajudarà tant a entendre com a comunicar-se, i també castellà per a persones estrangeres, on també hi ha tres nivells de diferents dificultats.

L'aprenentatge d'idiomes en una illa és essencial, per

tant oferim diferents nivells de diferents llengües per tal que cadascú es pugui o renovar o començar de zero en cada una de les llengües que oferim. Anglès, on el professor és nadiu i s'adapta a cadascun dels nivells, amb Anglès 2, Anglès B1 i Anglès B1+. Com a novetat, per primera vegada es podrà fer el nivell A1 d'anglès del programa EOI-CEPA amb el qual es pot obtenir la certificació de l'Escola Oficial d'Idiomes. De francès, els alumnes podran apuntar-se a nivell 1 i nivell 2. També oferim el francès turístic dirigit a treballadors del sector. Enguany també oferirem alemany, llengua cada cop més demandada en el sector turístic.

Aquells alumnes que ho necessitin, trobaran uns cursos d'Informàtica bàsica on aprendre a moure's amb l'ordinador i poder actualitzar-se en els conceptes bàsics d'informàtica. La nova normalitat que ens ha tocat viure ens ha portat a utilitzar i a comprar a través de les xarxes i per açò enguany també hem introduït la nova assignatura d'Informàtica 2.0 per a comerciants: xarxes socials i continguts multimèdia on els propietaris i treballadors de les nostres botigues podran oferir noves solucions als clients per tal que en temps de pandèmia no s'aturin de gaudir dels seus productes.

Altres formacions van dirigides a potenciar l'expressió i la creativitat com la costura, pintura damunt tela, pintura a l'aquarel·la, decoració floral, fotografia i decoració de mostradors.

Una altra opció és fer cursos de ciència i natura on poder estar en contacte amb la nostra illa. Aquests cursos són: jardineria, descoberta de paisatges, roques i plantes, itineraris prehistòrics o de patrimoni històric.

La salut i el creixement personal no es deixen de banda i oferim ioga, meditació, salut postural, microgimnàstica i hipopressius, cura del cos amb plantes i alimentació i primers auxilis.

La realitat que vivim ens ha portat també a altres cursos necessaris per poder reactivar l'economia com són activitats de reinserció laboral i el curs Tips per trobar feina.

Enguany la gastronomia ha de ser menys pràctica que teòrica per qüestions sanitàries, de manera que només podrem oferir el curs teòric d'alimentació saludable.

Tota aquesta oferta va acompanyada del departament d'orientació/POAP. Es tracta d'un servei on s'informa i assessora de manera individualitzada tant en temes d'ensenyament com d'orientació professional.

Per tal d'arribar a molta gent se'ns pot trobar a les xarxes socials: Facebook: Escola d'Adults d'Alaior; Instagram: @escoladualtsalaior; Twitter: @EAdultsAlaior.

a/e: escoladualtsalaior@gmail.com — web: www.cepa-joanmimir.es

Volem formar una comunitat educativa per créixer i seguir aprenent junts perquè pensam que aprendre sempre ens obre noves portes.

Redacció

Setembre

Ita Llopis i Carlos Mangado en concert

El dia 4, en acte organitzat per l'Ajuntament dins el cicle "Íntim i d'aquí", la plaça Nova es tornà a convertir en un espai de música i bon ambient amb el concert d'Ita Llopis i Carlos Mangado. El duo alaiorenc feu un recull de les seves millors cançons: boleros, jazz, cançons menorquines i tangos.

Acte poeticomusical a la Biblioteca

El mateix dia 4, a la Biblioteca Municipal, Noemí Morral, poeta, dibuixant i actriu, i Montserrat Morral, pianista i musicoterapeuta, van presentar la peça escènica MariArt, amb poesies de la poeta, sobretot corresponents al llibre *Camí de cavalls*, recitades i cantades per ella mateixa i musicades per la pianista. Abans de l'espectacle, les dues artistes van ser presentades per Pere Gomila i hi van mantenir un diàleg tot reflexionant sobre l'experiència artística com a eina de transformació personal, salut i benestar. L'acte va comptar amb una bona presència de públic que omplí tot l'aforament disponible segons les actuals mesures sanitàries de seguretat.

Pàgines patrocinades per l'Ajuntament

Concert de soprano i orgue

El dia 9, Joventuts Musicals va reprendre la seva activitat després de l'aturada pel Covid-19, amb un concert de la soprano Maria Camps i l'organista Abraham Martínez a Santa Eulàlia. Els intèrprets van presentar un programa molt interessant, amb peces de diferents èpoques que no sol ser habitual escoltar en aquestes ocasions. Des de l'edat mitjana, amb Hildergarda de Bingen, a compositors contemporanis com Jocelyn Pook o fins i tot dues improvisacions a l'orgue, soprano i organista van mostrar la seva qualitat interpretativa, versatilitat i compenetració.

Mervils Duo actuà a Cala en Porter

El dia 12, organitzat per l'Ajuntament, el conjunt Mervils Duo va oferir un concert a la Plaça Gran de Cala en Porter. Van interpretar un repertori format per clàssics del soul i rock, duit tot a un terreny acústic.

The Binigaus Band arribà a Alaior

El grup menorquí The Binigaus Band es va presentar, el dia 19, al pati de l'Institut Josep Miquel Guàrdia. Al concert, organitzat per l'Ajuntament amb el patrocini del Consell, la banda, formada per Colau Gomila, Josep Sales, Joan Coll, Pere Arguimbau i Joan Pascual, presentà el seu segon àlbum *Seguir Caminant* juntament amb algunes noves cançons que formaran part del pròxim disc.

Wanderlust trio a Cala en Porter

El dia 26 es va celebrar, a la plaça Gran de Cala en Porter, el concert del grup Wanderlust Trio, en el marc d'una nova edició del programa musical organitzat per l'Ajuntament i patrocinat pel Consell Insular, 'Íntim i d'Aquí'. El grup oferí un repertori divers de versions de clàssics i cançons més modernes, tot portat al terreny acústic. El recital se celebrà amb totes les mesures de prevenció i seguretat sanitàries.

Delta Art Residence as Convent

La Sala de Cultura Sant Diego serà l'única sala d'exposicions a Menorca que fins al 18 de d'octubre acollirà la mostra dels projectes desenvolupats durant la residència artística que s'ha realitzat aquest estiu a Menorca, 'Deltart Art Residence'. Els diferents projectes exposats prenen la cultura, el territori i l'imaginari col·lectiu com a punt de partida per reflexionar sobre qüestions i preocupacions contemporànies com la recuperació de sabers tradicionals, la sostenibilitat dels recursos naturals o la configuració d'identitats individuals i col·lectives. La residència de creació, coordinada per Es FAR Cultural (Menorca) en col·laboració amb Jiser Reflexions Mediterrànies (Barcelona) i Centre d'Art Le Lait (Albi), ha comptat amb artistes provinents d'aquest territoris. En la inauguració, dia 26, el batle José Luis Benejam destacà que «Alaior és art i cultura, i sempre hi tindran cabuda experiències i propostes com aquestes».

L'exposició es pot visitar de dilluns a divendres de 10 a 13.30h i de 18 a 21h, i els dissabtes de 18.30 a 21.30h.

Montserrat Sobrevias

On és la clau?

Foto: Beneta Vila Pomés

La gent d'Aló, té la fama
de deixar portes obertes...
Tot i amb aquest panorama,
hi ha persones molt despertes.

Expulsarem aviat,
amb fermesa molt ufana,
aquest vent que ara ens ha entrat,
més boig que la tramuntana.

Com fugir d'aquest parany?
No ho sap ni cap ment entesa.
Ens convé endevinar el pany
per sortir de la incertesa.

¿Trobarem l'enorme clau
per obrir de bat a bat
no un convent, ni un ric palau
sinó l'ànim trasbalsat?

Jaume Tanus

Quines coses...

Personatges

D'aquells temps d'infantesa em venen a la memòria quatre personatges, tots quatre del ram de la sabateria, que no eren sabaters i, tanmateix, gairebé imprescindibles per a aquella indústria.

Dos eren representants. En Tomàs Mercadal, de malnom "descans", era home fadrí, rabassut, calb i bon fumador de pipa. Viví al final des Banyer, i, a part de badanes per folro i fil per ajuntar Fabra y Coats, duia paper continu i de seda, blanc i Manila, que, ben arrugat, es ficava a la punta de la sabata, juntament amb una caramuixa, que també duia ell, a fi que aquella no es deformés.

L'altre representant era en Bernat Peraire, home de gran papada i molt tranquil. Duia sola i pell adobada de la part de Terrassa, i també d'animals exòtics, com d'un llangardaix australià, del qual per cert en tenia una de penjada a la paret del seu escriptori, en el pis que habitava a la costa de l'Església, damunt de can Martí *Catato*. Viví amb la seva esposa, la senyora Pepita; eren eixorcs. I tenien la particularitat que en anar al cine es contaven la pel·lícula mútuament i en veu alta, un verdader calvari per als vesins de butaca. Una anècdota molt graciosa d'ell era aquella de quan el van intervenir d'una afecció testicular a Barcelona, que després de l'operació va enviar a la família aquest telegrama: "Operación bolsa bien. Pérdida 50%. Saludos. Bernardo".

El tercer personatge es tractava d'en Xec s'Esmolet, un home de cara vermellosa, que passava cada dilluns pels tallers i fàbriques per entregar les cutxilles esmolades i replegar-ne les que estaven per esmolar. Cada mig dia, s'aturava al bar que regentava en Gilberto Farron (personatge digne d'almanco un foli) a sa plaça des Ramal, a l'estació d'autobusos, i es prenia un palo amb gin, beguda coneguda també com "fil de ferro".

Un altre Xec que vull dur al paper és en Xec Servera. Regentava una botigueta al carrer des Regaló, cap de cantó amb sa Costa des Pou. Tenia els peus plans. Es tractava d'un home culte i molt llegidor, que venia fil per jutsolar i granejar, cerols, cera, betum, pèl de cuca, eines de sabater, etc. Cada setmana passava amb una senalla de vímet oval del braç fent venda ambulants entre els sabaters d'Alaior, que eren moltíssims i sempre cantaven.

Quico Sintes

Coses que no es diuen, coses que no es conten

Des de fa unes setmanes, els principals debats entorn de la pandèmia de la COVID-19 s'han centrat en la tornada a les aules. Lamentablement, la majoria de les hores que s'han dedicat a tractar el retorn de l'educació presencial han estat per parlar sobre la seguretat sanitària i, per contra, hi ha hagut poc espai que tracti sobre la importància educativa que té la interacció social en les escoles. Tampoc s'ha plantejat si cal deixar espai entre les assignatures curriculars per tractar la pandèmia, els seus efectes i parlar obertament d'açò entre els estudiants perquè, ens agradi o no, el món no és igual que quan es van buidar les aules fa ara sis mesos.

Si la tornada a l'escola és complicada, també suposa un repte mantenir les activitats extracurriculars que acompanyen en el creixement dels alumnes i les alumnes a través d'altres eines i altres recursos educatius, que pretenen fomentar la consciència crítica dels joves mitjançant l'art en general per la seva capacitat transformadora i d'altres propostes de reorientació educativa. Una de les claus d'aquesta proposta educativa es troba en la idea de donar poder a les capacitats dels qui hi participen recolzant-se en la cooperació i la cohesió de grup.

Serveix com a excusa per parlar d'educació d'una manera més àmplia, perquè hi ha debats que cal afrontar no només quan són notícia. Perquè l'ensenyament no ha d'ocupar un espai important a primera pàgina només quan, com ara, es veu més com un problema que com una solució. Perquè l'educació ha d'estar en constant revisió, però, sobretot, ser blindada. Perquè és un dret i no una obligació. Perquè no pot respondre només a criteris de mercat.

Nens i nenes de famílies migrants tornen a l'escola sense garanties: són habitualment derivats a classes de diversificació, i no s'inverteix en traductors ni s'homologuen cursos. Per a moltes persones, la impossibilitat de renovar la seva documentació suposa no poder formalitzar contractes de treball, sol·licitar beques escolars o altres subsidis. Amb la pandèmia, "accedir als tràmits tan bàsics com la renovació del document d'identitat s'ha tornat una qüestió de sort, convertint així un dret en privilegi". El 2020 és un any d'allò més atípic però, després d'un estiu de rebrots, la tornada a la rutina per excel·lència segueix sent setembre. Un mes de reactivació i finalització oficial de les vacances escolars, encara que no amb les mateixes implicacions per a tothom. Després del començament de la crisi sanitària, les famílies migrants han percebut encara més obstacles a l'hora d'accedir als seus drets bàsics. Una arribada que no ve només de la mà d'una precarització generalitzada i una crisi de cures. També d'una tornada a escola convulsa i semipresencial, que evidencia encara més la bretxa cultural i econòmica del sistema educatiu. De la mateixa manera que no totes les llars compten amb mitjans electrònics per dur a terme tràmits telemàtics, tampoc compten amb facilitats per a poder atendre de manera efectiva el curs escolar. I no només per la bretxa digital. Atès que ja existia abans de la pandèmia. Aquests nens i nenes són habitualment derivats a classes de diversificació, on la qualitat educativa no és comparable a la que es rep en altres aules. Per tant, el seu expedient curricular real no s'equipara al d'altres companys de la seva edat. Tampoc s'inverteix en traductors, ni s'homologuen de manera correcta els cursos que s'hagin realitzat fora d'Espanya.

Junts per Lò

Amb veu i vot

Blanca Ripoll

Cop de fona

Analitzam el primer curs polític de la legislatura

Arrenca un nou curs polític i en tancam el primer de la present legislatura. Tot fent una ullada cap enrere i analitzant aquest primer any, volem destacar algunes qüestions de la singladura d'aquest equip de govern. Cert que la situació de pandèmia que vivim no posa fàcil a cap administració la gestió del present social, econòmic i polític. Des de Junts per Lò en som ben conscients i per aquest motiu hem abocat al llarg del darrer curs moltes propostes de caire econòmic, social i mediambiental (que també es tradueixen a l'àmbit de l'economia) per tal de col·laborar activament en la recuperació i avenç del nostre poble. En massa ocasions hem trobat la fredor i negativa de l'equip de govern quan hem estès la mà per treballar plegats. Prova d'açò, per exemple, és la nostra proposta d'aprofitar l'ajut autonòmic i insular per eixamplar ostensiblement el parc d'energia fotovoltaica municipal, que es va quedar en una mostra subsidiària de tot el que es podria haver invertit amb doblers d'altres administracions que s'han perdut per a Alaior.

Un tema que també ens preocupa molt i del qual no obtenim informació des de fa mesos és l'aprovació inicial del Pla general urbanístic, que fa anys es troba aturat i que aquest equip de govern no ha sabut reengagar amb decisió. L'urbanisme és un tema àrid, complicat i poc popular però és fonamental per al creixement i planificació d'una ciutat. A Alaior seguim amb un PGOU de l'any 1994!

Latència a les necessitats de les persones, des del punt de vista social, és una de les qüestions més urgents que és necessari abordar, ara per ara i sempre. Hem elevat propostes per reactivar l'ocupació de persones aturades del municipi i el comerç local, i dinamitzar així l'economia. No hem obtingut resposta positiva.

Hem criticat que la inversió es basi, també ara i com sempre (sense tenir en compte la particularitat del moment present), en ciment i asfalt, una reactivació que sempre queda en mans d'empreses grosses que no reverteixen directament damunt les persones del nostre poble.

En l'àmbit de la cultura hem vist i patit la decisió purament arbitrària (no ha estat així a gairebé totes les altres poblacions de l'illa) d'aturar la vida cultural al nostre poble al llarg de l'estiu i ser testimonis de la manca d'activitat al carrer i vida de poble que açò ha provocat.

Totes aquestes mancances estructurals (entre d'altres que podríem citar) s'han substituït, però, per un creixent populisme, protagonitzat principalment pel batle Benejam, que ha duit aquest equip de govern a fer proliferar fotos, vídeos i compareixences a premsa, xarxes i canals municipals, tot fent-ne un ús indegut i partidista amb doblers de tota la ciutadania.

Tant de bo el nou curs polític se centri més en el que el poble necessita de veritat i no tant a omplir els mitjans de fotografies i somriures que no són més que la façana del buit en la gestió.

OK BOOMER

Tot i que la Wikipèdia diu que form part de la Generació Y i que Boomer em recorda uns xiclets molt llargs i d'un color molt rosa, que en un anunci de televisió es transformaven en un home supersònic i elàstic amb unes sospitoses malles blaves, a vegades veig el món com un baby boomer.

I per sort tenc amics molt segle XXI que em diuen:

STOP - OK BOOMER

Aquesta frase –si teniu mil·lenials a casa, potser us sona– surt d'un mem, un d'aquests acudits gràfics d'Internet, meitat còmic meitat jeroglífic, que va respondre a un home que a les xarxes criticava el jovent per habitar un permanent síndrome de Peter Pan. Una crítica gens original, que han patit totes les generacions per part d'aquelles que les han precedit. No siguis bohemí. Creix. Madura. No siguis comunista. Creix. Modera't. No siguis hippy. Creix. Cotitza.

Els mil·lenials van contraatacar i el seu crit de guerra és OK BOOMER. Ser bisexual és vici. OK BOOMER. Si no tens una feina fixa, potser estàs fent alguna cosa malament. OK BOOMER. Si no et duren les parelles, l'error és teu. OK BOOMER. No se t'està tova l'arròs? Tenir fills et transforma. OK BOOMER. Com vas vestit així? Ja no tens edat... OK BOOMER. Això del feminisme, jo hi crec, però quina pena no poder afa-lagar a una al·lota guapa com abans...OK BOOMER. No, si..., jo tenc un amic negre...i una que és lesbiana i, fixa't, no se li nota gens!... OK BOOMER.

Quan em van dir a mi aquestes dues paraules, va ser perquè vaig dir que Tik Tok no estava fet per a mi. Hauria hagut de pensar en aquell moment que només pel fet que Trump prohibeixi aquesta xarxa social, ja ens n'hauríem de fer tots usuaris... Però els meus amics molt-segle-XXI em van donar més arguments: Tik Tok genera nous codis, nous llenguatges i noves narratives.

Els que som docents seguim fent anys quan els nostres estudiants sempre en tenen 18, i es va fent més gran la distància entre els dos extrems del que ha de ser un diàleg: l'aprenentatge compartit que ha de ser l'educació. Distància en anys, en forma de veure el món, en el canvi de referents. De codi, de llenguatge, de narrativa. Sense caure en estar pendents o obsessionats pels canvis provocats pel temps, crec que és un signe d'interès i d'humilitat que el mestre s'apropi a la finestra des d'on els seus estudiants miren la vida.

Així que m'he fet Tik Tok. Desitjau-me sort, que em sent com entrant en una selva espessa i fosca... (i em dic a mi mateixa: OK BOOMER!)

Partit Popular d'Alaior

Optam per l'energia solar, aprovant la bonificació d'un 50% de l'IBI als habitatges

Fa unes setmanes es va aprovar definitivament la modificació de l'Ordenança Reguladora de l'IBI per bonificar fins a un 50% durant tres anys aquest impost als habitatges on s'implementin sistemes d'energia solar.

Es tracta d'una bonificació pionera a l'illa que permetrà als béns immobles destinats a habitatge on s'hagin instal·lat sistemes per a l'aprofitament tèrmic o elèctric d'energia solar gaudir d'aquesta reducció de la quota íntegra de l'impost.

Els requisits perquè es doni són que les instal·lacions elèctriques dels habitatges dels immobles plurifamiliars igualin o superin els 300wp i les dels habitatges unifamiliars tinguin una potència mínima d'1 kWp.

La bonificació màxima serà de 300 euros anuals de la quota íntegra, i en cap cas es podrà excedir el 60% del cost total de la instal·lació.

La reducció haurà de ser sol·licitada per l'interessat en el termini màxim de sis mesos posteriors a la instal·lació, acreditant la corresponent llicència d'obres, declaració responsable o comunicació prèvia, així com el certificat d'acabament de les obres.

Instal·lació de 60 plaques fotovoltaiques al poliesportiu municipal

L'Ajuntament d'Alaior instal·larà un total de 60 mòduls fotovoltaiques al sostre del Poliesportiu Municipal, en el marc del conveni entre el consistori i el Consell Insular pel qual es financen projectes d'inversions en matèria d'autosuficiència energètica i sostenibilitat a les instal·lacions esportives.

Amb aquesta acció es pretén reduir dràsticament la factura elèctrica de l'edifici municipal que, gràcies a la seva localització, rep radiació solar quasi tot l'any. Per açò, es calcula que la producció d'energia anual serà d'uns 29.136 kWh, el que permetrà un grau d'autoconsum d'un 50% de l'energia total que es consumeix.

L'equip de govern del Partit Popular a l'Ajuntament té un clar compromís cap a la transició a energies renovables als espais municipals, amb el doble objectiu de reduir la despesa econòmica, que es reverteix en més serveis per a la ciutadania, i de minvar les emissions CO₂ i ajudar d'aquesta manera a combatre el canvi climàtic.

Cal recordar que aquesta inversió se suma a les ja desenvolupades pel consistori en matèria d'eficiència energètica, com la instal·lació de 150 plaques solars a la coberta del CEIP Mestre Duran, el canvi a llums led a totes les instal·lacions esportives, a la carretera general i carretera Nova, el futur recobriment amb plaques solars de l'aparcament que es troba al costat del poliesportiu o l'emplaçament de més càrregues elèctriques per a cotxes. El cost total d'aquesta nova instal·lació és de 28.310,90 euros.

Enrique Cuadra

La reivindicació republicana

Els esdeveniments de Joan Carles de Borbó han plantejat dubtes sobre la legitimitat de la institució monàrquica. Més enllà que la seva responsabilitat tenguí o no conseqüències penals, sempre i quan ho determinin els tribunals, convé discernir sobre l'abast polític de la qüestió que es planteja, des de l'òptica constitucional i democràtica.

No es tracta de valorar sociològicament l'estat d'opinió sobre la monarquia. No és aconsellable fer un referèndum per resoldre el problema. Es tractaria d'acudir a una reforma constitucional en profunditat que afectaria el Títol II. I açò es regular mitjançant el sistema de l'article 168. Només des d'un ampli consens polític, parlamentari i social, és possible articular una alternativa republicana. No crec que sigui el moment històric adequat, en vistes a la crispació actual, i el caràcter electoralista més demagògic que prenen les formacions ultres (a dreta i esquerra) i els independentistes irredempts que encara manipulen els 14 punts del president Wilson, ignorant l'ONU i el dret internacional en els seus deliris mítics medievalistes.

Sí, és clar, l'article 168 de la Constitució contempla el referèndum. Però l'articulació institucional dels mecanismes reforçats regulats ens obriria un escenari guerracivilista de conseqüències, si no tràgiques, estèrils.

S'haurà de plantejar, qualche dia, la supressió de l'article 168. Prèviament, s'haurà d'obtenir un consens perquè, per mitjà de l'article 167, el Parlament anul·li l'article 168. I no bastaria. Perquè, quin tipus de república s'hauria de proposar? Una de presidencialista, com EUA o França, que du aparellat un procés electoral substantiu? O bé, seria una república parlamentària, segons el model de la nostra II República? Algú pensa que, en l'estat de discòrdia política actual, seria possible nomenar un Alcalá Zamora o un Azaña? O s'hauria de tornar a la tesi de república federal, com va fer el català Pi i Margall, que va ser l'únic polític que va defensar la independència de Cuba? Advocant per aquesta fórmula, a la vista del Dret internacional i amb el problema de Catalunya i Euskadi, aquestes qüestions han de ser debatudes i consensuades. Quan serà possible?

Desgraciadament, els republicans no tenim una resposta vàlida per garantir la convivència i la pau dels pobles que componen l'Estat espanyol. Joan Carles, amb la seva cobdícia, ha motivat el seu allunyament punitiu, el seu exili: és el tercer Borbó que ha de sortir, cametes treu-me d'aquí; amb una particularitat: que és el seu fill, el rei, qui l'envia a l'estranger. Ni París (Isabel II), ni Roma (Alfons XIII). A Abu Dabi, on no hi ha extradició amb Suïssa i que, amb Espanya, la salut i l'edat són causes d'excepció.

És la clau per entendre perquè avui la reivindicació republicana em sembla inoportuna. Mentrestant, la monarquia parlamentària de Felip VI continua vigent i útil. Quan es donin les condicions de viabilitat de la III República, podrem obviar una dinastia que pretén ser vitalícia i, a més, hereditària, i que ha traït les normes democràtiques tantes vegades; altres dinasties, no: una diferència transcendental. I és difícil imaginar que Elionor arribi a ser Cap d'Estat. No es tracta de tombar el sistema de la Constitució del 78, sinó de renovar-la per salvar la democràcia.

Paraules del president Joan Camps en l'Assemblea General de socis

Bon vespre a tothom. En primer lloc us vull agrair l'esforç per ser avui al Convent de Sant Diego en aquesta assemblea de socis.

Vivim temps difícils, complicats, incerts, on es fa difícil trobar l'optimisme necessari per tirar endavant. A Menorca hem deixat enrere una crisi sanitària que va obligar-nos al confinament en què, sense saber-ho, ens vam haver d'enfrontar a una dura i exigent prova de resistència des de la nostra Cooperativa...

Les meves primeres paraules són per reconèixer, en nom meu i de tot el Consell Rector, el sacrifici que les treballadores i treballadors de la nostra entitat van dur a terme en uns moments de tant estrès i incertesa... Elles i ells no van tenir l'opció de quedar-se a casa per protegir-se de la Covid-19, sinó que van haver d'afrontar-ho a primera línia per garantir el servei a les nostres tres botigues. Aquest mèrit és indiscutible i les hores extres pagades no compensen la seva valentia i abnegació en moments com els viscuts. Us mereixeu el nostre respecte i el de tota la societat alaiorenca i migjornera.

Però també m'agradaria adreçar-me als socis i clients de San Crispín que vau dipositar més que mai la confiança en els nostres establiments per proveir les vostres compres tant presencialment com de manera *on-line*. Especialment, a tots aquells socis que vau aprofitar per tornar a comprar a San Crispín i als que van descobrir-nos per primera vegada, molts de vosaltres nous socis.

Aquesta confiança va generar un *tsunami* de vendes dins dels nostres establiments, no només en els mesos de confinament sinó que s'ha mantingut durant tot l'estiu i ha seguit com a mínim fins al 30 de setembre. Les xifres que us avançarà en Joan Sánchez del 2020 faran veure quin ha estat aquest impacte que ens ha ajudat a recuperar una part de les pèrdues que arrossegàvem.

Però voldria destacar un fet important i és que alguna cosa s'haurà fet bé dins les nostres botigues, alguna cosa estaran fent bé les persones que es deixen la pell a San Crispín tant a botiga com des del Consell Rector perquè tots aquests compradors que han tornat, que ens han descobert per primera vegada, no ens han abandonat, han vist que teníem bons productes, que teníem bons preus, que defensàvem uns valors com la proximitat o la solidaritat, que anàvem més enllà de ser només un supermercat. Alguna cosa s'haurà fet bé tots aquests anys de passar pena que ara podem dir, orgullosos, que en començam a veure els fruits.

Vull acabar amb un anunci que m'afecta personalment. Com haureu vist, dins l'ordre del dia hi ha la renúncia de dues persones dins el Consell Rector. Una d'aquestes som jo, que després de 10 anys de dedicació en cos i ànima a aquesta cooperativa que estimo des que els meus pares em van ensenyar a estimar-la, he decidit fer un pas al costat i no presentar-me a la reelecció, per deixar que noves persones, segueixin defensant aquest projecte.

Per mi ha estat un honor haver estat president de la Cooperativa San Crispín durant tots aquest anys. També un bon maldecap i hores de son perdudes, no us enganyaré. Però en el balanç de tot aquest llarg temps, m'enorgulleix poder haver duit el barco endavant, amb un equip de persones magnífiques que sempre m'han recolzat. Ara seguiré com a un soci més, comprant cada dia a San Crispín i explicant a tothom que tenim el millor supermercat de Menorca des de 1953.

Moltes gràcies

Redacció

Enigma d'octubre, preferent per a 3r i 4t d'ESO, 50 €.

**Enigma d'octubre. TINDRAN PREFERÈNCIA
ELS ALUMES DE 3r i 4t D'ESO.**

Llegint els articles podreu deduir quina part de l'enigma poden aportar alguns dels articles. No tots entren en el joc, només els que tenen asterisc al final del text. També part de les respostes poden ser en totes les fotos del mes, incloses la portada i la contraportada. Guanyarà 50 € qui ho tenguí millor i hagi enviat primer la solució a: sulldesol@gmail.com, si encertau us demanarem una còpia del DNI per comprovar l'edat.

Aquest mes cercam un personatge d'Alaior.

1. Va viure molts anys i va morir d'on és el berenar que na Núria va preparar a n'Aina i en Francesc. On va viure?

2. En aquell país hi va complir el mateix aniversari que ara compleixen les propostes pel medi ambient local. Quants anys hi va complir, aniversari que coincideix amb l'aniversari de les propostes?

3. Té un nom compost de dos noms (com Joan Lluís) en què els dos noms tenen el nombre de lletres mateix que cries pot parir un mamífer menorquí. Quantes lletres tenen cada un del seus dos noms?

4. Ves per on, aquella persona seriosa però crítica, aquest mes ha estat lligada amb els músics irreverents de Binigaus.

5. El 1r llinatge al·ludeix a allò que farien les milícies alaiorenques antigues que vigilaven el contorn del poble dalt d'allò que sembla una torre però és un dipòsit. Quin és el 1r llinatge?

Qui era?

Solució de l'enigma de setembre.

1. Per quant es multiplicarà el nombre dels vuitantins? En l'article sobre l'envelliment de la població d'Alaior. El 2039 respecte de 2019 es multiplicarà per 1,65, respecte de 1998 es multiplicarà per 2,4.

2. Qui sembla que s'entrena per ser "tonto"? En l'article d'Antoni Gómez. Els que diuen que la pandèmia és una invenció.

3. Quants centres educatius donen la seva opinió del començament de curs? En l'article del curs escolar dels mil dubtes. Cinc centres escolars.

4. On és el femer antic? En l'article "Un femer prehistòric aportarà nova informació". És a Torre d'en Galmés.

5. En què es basa l'aportació de la premsa a la democràcia? En l'article "Què paga l'Ajuntament als mitjans de comunicació". L'aportació de la premsa a la democràcia fonamentalment es basa en les informacions, les recerques i les investigacions que fan els redactors independentment del poder. Així mateix el valor rau en la publicació de col·laboracions i opinions crítiques i plurals.

**Espai
patrocinat per**

Paco Perea

Presentació de les estadístiques històriques (AHFM)

El Coordinador de l'AHFM, Paco Perea, va presentar l'estadística històrica del futbol des de l'inici oficial a Menorca (1923) fins a l'actualitat (97 anys). Així, va notificar els registres dels 34 equips sèniors que han participat als 89 campionats disputats, amb els corresponents registres en cada una de les competicions (regional/aficionats, 3a divisió i 2a divisió B), així com els còmputos generals de participacions a nivell general i particulars de cada entitat. Va comentar noms com el CD Alaiorense, Alaior FC, el Junior d'Alaior i l'actual CE Alaior, i també dels desapareguts de Menorca, entre els quals noms com España des Castell, Zamora, Iberia, Fortuna, Santa Bàrbara, Español de Ciutadella, Atco. Mahón i molts d'altres en record del seu pas pels camps de l'illa.

Una segona part va ser l'estudi evolutiu dels darrers 10 anys del CE Alaior (2010/2020), on queden registrats tots els equips participants, des de benjamins fins a la regional, amb la seva evolució general, específica per categories, i la corresponent avaluació segons els llocs classificatoris a les respectives competicions de lligues de cada temporada.

L'exposició de les estadístiques va tenir una sèrie de comentaris tant d'àmbit general de Menorca com de particulars del futbol d'Alaior.

Comença una temporada amb incertesa pel covid-19

Comença una temporada amb incertesa per la situació de pandèmia del Covid-19, plena de dubtes des de les activitats d'estiu i l'arrancada dels entrenaments i partits amistosos.

Ara s'han publicat les normatives que regiran, que han estat plenes de controvèrsies inicials i determinacions que no han convençut tothom, de les quals anotam alguns detalls:

Espectadors

Autoritzada la presència al Camp "Los Pinos"

El CE Alaior ha nomenat el seu delegat Covid-19, càrrec que ha recaigut en el directiu Llorenç Ametller, per regular,

juntament amb els ajudants, la presència d'espectadors al recinte i al terreny de joc, cosa que suposa que la presència de públic es mantindrà com les temporades passades, però amb l'aplicació de les normes sanitàries actuals.

Regional preferent

Lliga amb innovador sistema de competició i jornades de descans.

Aquesta temporada el nombre d'equips s'incrementa fins a 12, ja que ha retornat a la competició l'Atco. Villacarlos després de set temporades. Arranca amb la lliga, en tost de la copa, i es disputarà en partits d'anada i tornada (1a o 2a volta), consecutius i després una jornada de descans. Dia 25 d'octubre es disputarà el CE Alaior-Sporting Mahón i la setmana següent, 1r de novembre, el partit al camp de Bintaufa, i la següent, dia 8, es descansarà. Un sistema que suposarà un bon nombre de jornades buides de futbol per atendre eventualitats o incidències.

Juvenil nacional

Debut a "Los Pinos" davant el CD Felanitx.

Segona temporada consecutiva a la lliga nacional (grup balear), que s'ha distribuït en dos grups;

El grup A estarà format pels tres equips menorquins (CD Menorca, CE Alaior i Penya Ciutadella) i els vuit mallorquins (Felanitx, A. Balears, Calvià At., La Unió Palma, Ciutat de Palma, Ferriolense i La Salle Palma). La lliga arrancarà a Alaior, el 25 d'octubre, a casa amb el debutant CD Felanitx per continuar el 1r de novembre al camp del Manacor.

El Grup B el formaran 10 equips amb representants d'Eivissa i de Mallorca.

Els 5 primers de cada grup disputaran la fase final per l'ascens i els altres classificats per evitar el descens a la categoria regional.

Guillermo Comba Morayta

Microrelats

Mirada interior

En los instantes previos al despertar, sentí una extraña sensación en los párpados, como si los ojos le girasen dentro de las órbitas. Pensando que eran cosas del sueño, no le dió mayor importancia. Pero cuando abrió los ojos no contempló el familiar mundo exterior. Su mirada, con una peculiar visión de ultrarrojos, se deslizaba por un túnel oscuro que se adentraba en sus entrañas.

Aquesta pàgina és patrocinada per

Fins diumenge, 18

Exposició

Exposició de projectes de creació de la residència de creació Delta Art 2020

Església de Sant Diego

Es Far Cultural i altres

Dissabte, 10

Lectura

Primera trobada del Grup de Lectura del nou curs 2020-21

Biblioteca Pública 19.30 h

Grup de Lectura

Diumenge, 11

Concert d'orgue

"Romanticisme sacramental Menorca segle XIX", amb Tomé Olives i Lluís Sintès

Església de Santa Eulàlia 21 h

Ajuntament i Bisbat

Diumenge, 11

Música i teatre

Contaconcert: "Així", amb Leon Manso i Betateatre

Centre Cívic Cala en Porter 11.30 h

Ajuntament d'Alaior

Dissabte, 17

Presentació llibre

Presentació del llibre "...I tant que puc!", de Biel Garriga

Saló Verd Ajuntament Migjorn 19 h

Ajuntament des Migjorn i autor

Diumenge, 18

Caminada

Caminada a un barranc

Sda.: Aparcam. parada bus 9.30 h

Centre d'Estudis Locals

Diumenge, 18

Concert familiar

«Com encendre un drac apagat» (oboè, clarinet, flauta). Animat per F. Anglada

Convent de Sant Diego 18.30 h

Joventuts Musicals

Dimecres, 21

Contacontes

«El país del silenci», a càrrec de la Companyia Bufa-núvols

Biblioteca Pública 18.30 h

Xarxa Biblioteques de Menorca

Divendres, 23

Lectura

Clàssics amb els ulls tancats: «Orgull i prejudici», de Jane Austen. Amb I. Arriaran

Biblioteca Pública 20 h

Xarxa Biblioteques de Menorca

Diumenge, 25

Concert

Concert d'orgue, a càrrec de Tomé Olives i Thomas i Heike Theisohn

Església de Santa Eulàlia 21 h

Ajuntament i Bisbat

Dilluns, 26

Taller

Taller de robòtica i ODS per a joves de 13 a 18 anys

Biblioteca Pública 17 h

Fundació Mussol i Biblioteca

El Casal Jove d'Alaior

El Casal Jove d'Alaior reobre les seves portes.

L'objectiu del Casal Jove és potenciar les activitats d'oci alternatiu entre els joves del municipi, complint en tot moment les mesures de prevenció i seguretat sanitàries.

Horari: Els dimecres i dijous de 17.30 a 20.00 h, i els divendres i dissabtes de 17.30 a 22.00 h.

Recollirem els vostres originals fins al 23 d'octubre

El número de novembre sortirà divendres dia 6

FINS AL 31 DE GENER

FIX DISCONTINU TENS DRET A UNA NOVA PRESTACIÓ EXTRAORDINÀRIA

- Es permet el cessament de l'activitat a tots els fixos discontinus a partir del 30 de setembre
- Els fixos discontinus gaudiran d'una prestació nova i extraordinària fins al 31 de gener que no consumeix atur
- Beneficiarà els fixos discontinus de tots els sectors de les Illes Balears
 - Es tramitarà directament des de les empreses, no has de fer res

I TAMBÉ S'ESTENEN ELS ERTO

- Més protecció als sectors afectats per la covid-19 fins al 31 de gener
 - La pràctica totalitat de les treballadores i treballadors de les Illes Balears vinculats directament o indirectament al sector turístic queden coberts

Informa't d'aquestes noves mesures a través
de les organitzacions sindicals i/o patronals i a coronavirus.caib.es

GOVERN
ILLES
BALEARS

MINISTERIO
DE TRABAJO
Y ECONOMÍA SOCIAL

SERVICIO PÚBLICO
DE EMPLEO ESTATAL
SEPE

